

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 96

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52
25 kwietnia 2009

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
II <i>Informacje</i>		
INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2009/C 96/01	Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 87 i 88 Traktatu WE – Sprawy, wobec których Komisja nie zgłasza zastrzeżeń	1
IV <i>Zawiadomienia</i>		
ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ		
Komisja		
2009/C 96/02	Kursy walutowe euro	5
2009/C 96/03	Opinia Komitetu Doradczego ds. Koncentracji wydana na posiedzeniu w dniu 21 maja 2008 r. na temat projektu decyzji dotyczącej sprawy COMP/M.4513 – Arjowiggins/Zanders – Sprawozdawca: Portugalia	6

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 96/04	Sprawozdanie Końcowe Urzędnika Przeprowadzającego Spotkanie Wyjaśniające w Sprawie Arjowiggins/M-Real Zanders – (COMP/M.4513)	8
2009/C 96/05	Streszczenie Decyzji Komisji uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG (Nr sprawy: COMP/M.4513 – Arjowiggins/Zanders Reflex) ⁽¹⁾	10

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2009/C 96/06	Wypis z decyzji w sprawie Glitnir Banki HF zgodnie z dyrektywą 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych	15
--------------	---	----

V Ogłoszenia

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 96/07	Pomoc państwa – Niderlandy – Pomoc Państwa C 5/09 (ex N 210/08) – Zwolnienie producentów wyrobów ceramicznych w Niderlandach z podatków na ochronę środowiska – Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	16
2009/C 96/08	Pomoc państwa – Francja – Pomoc Państwa C 17/07 (ex NN 19/07) – Regulowane ceny energii elektrycznej we Francji – Rozszerzenie zakresu postępowania – Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	18
2009/C 96/09	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5484 – SGL Carbon/Brembo/BCBS/JV) ⁽¹⁾	34
2009/C 96/10	Komunikat rządu francuskiego wydany w związku z dyrektywą 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów <i>Zawiadomienie dotyczące wniosku o koncesję na wydobywanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwaną „zezwoleciem Chevry”</i> ⁽¹⁾	35
2009/C 96/11	Komunikat rządu francuskiego wydany w związku z dyrektywą 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów <i>Zawiadomienie dotyczące wniosku o wyłączne zezwolenie na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleciem Obernai”</i> ⁽¹⁾	36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 87 i 88 Traktatu WE**Sprawy, wobec których Komisja nie zgłasza zastrzeżeń**

(2009/C 96/01)

Data przyjęcia decyzji	26.2.2009
Państwo członkowskie	Niemcy
Numer środka pomocy	N 292/2008
Nazwa	Beihilfen zugunsten von Agrarumweltmaßnahmen
Cel pomocy	Promowanie zobowiązań rolno-środowiskowych mających na celu ochronę naturalnej różnorodności biologicznej i naturalnego dziedzictwa obszarów wiejskich
Podstawa prawna	Richtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Umwelt und Landwirtschaft für die Förderung von Maßnahmen zur Sicherung der natürlichen biologischen Vielfalt und des natürlichen Erbes im Freistaat Sachsen (Förderrichtlinie Natürliches Erbe – RL NE/2007). §§ 23 und 44 der Haushaltsordnung des Freistaates Sachsen (SächsGVBl. S.333)
Budżet	31,9 mln EUR
Intensywność lub kwota pomocy	Zmienna
Czas trwania pomocy	6 lat, do dnia 31 grudnia 2013 r.
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej (autentycznychj wersjach językowych), z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Data przyjęcia decyzji	18.2.2009
Numer środka pomocy	N 396/2008
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Provincia autonoma di Trento
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc)	Aiuti al settore forestale – Asse 3, Misure 313A e B, 323/1, /2, /5
Podstawa prawna	Piano di sviluppo rurale della Provincia Autonoma di Trento approvato con deliberazione Giunta provinciale n. 651/2008, n. 873/2008 e n. 874/2008
Rodzaj środka pomocy	program pomocy
Cel pomocy	pomoc dla sektora leśnictwa
Forma pomocy	dotacja bezpośrednia
Budżet	Roczne wydatki: 2,3 mln EUR Suma całkowita: 11,5 mln EUR
Intensywność pomocy	60-100 % kwalifikowalnych kosztów
Czas trwania pomocy	2009-2013
Sektory gospodarki	sektor leśnictwa
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Dipartimento risorse Forestali Via Trener 3 38100 Bolzano ITALIA
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej (autentycznych wersjach językowych), z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

Data przyjęcia decyzji	18.2.2009
Numer środka pomocy	N 568/2008
Państwo członkowskie	Niemcy
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Grundsätze für eine nationale Rahmenrichtlinie zur Gewährung staatlicher Zuwendungen zur Bewältigung von durch Naturkatastrophen verursachte Schäden in Landwirtschaft
Podstawa prawna	Grundsätze für eine nationale Rahmenrichtlinie zur Gewährung staatlicher Zuwendungen zur Bewältigung von durch Naturkatastrophen oder widrige Witterungsverhältnisse verursachte Schäden in Landwirtschaft, Binnenfischerei und Aquakultur
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Rekompensata za szkody spowodowane klęskami żywiołowymi

Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia, pożyczki uprzywilejowane, dotacja pośrednia
Budżet	Roczne wydatki: 10 mln EUR Całkowity budżet: 60 mln EUR
Intensywność pomocy	Do 100 % kosztów kwalifikowalnych
Czas trwania pomocy	Po zatwierdzeniu przez Komisję do dnia 30 czerwca 2014 r.
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	<p>Minister für Ernährung und Ländlichen Raum des Landes Baden-Württemberg Postfach 10 34 44 70029 Stuttgart</p> <p>Bayerischen Staatsminister für Landwirtschaft und Forsten Postfach 22 00 12 80535 München.</p> <p>Senatsverwaltung für Gesundheit, Umwelt und Verbraucherschutz Brückenstr. 6 10179 Berlin</p> <p>Minister für Ländliche Entwicklung, Umwelt und Verbraucherschutz des Landes Brandenburg Postfach 60 11 50 14411 Potsdam</p> <p>Senator für Wirtschaft und Häfen der Freien Hansestadt Bremen Postfach 10 15 29 28015 Bremen</p> <p>Senator für Wirtschaft und Arbeit der Freien und Hansestadt Hamburg Postfach 11 21 09 20421 Hamburg</p> <p>Minister für Umwelt, ländlichen Raum und Verbraucherschutz des Landes Hessen Postfach 31 09 65021 Wiesbaden</p> <p>Minister für Landwirtschaft, Umwelt und Verbraucherschutz des Landes Mecklenburg-Vorpommern Postfach 19048 Schwerin</p> <p>Minister für Ernährung, Landwirtschaft, Verbraucherschutz und Landesentwicklung des Landes Niedersachsen Postfach 2 43 30002 Hannover</p> <p>Minister für Umwelt und Naturschutz, Landwirtschaft und Verbraucherschutz des Landes Nordrhein-Westfalen Postfach 40190 Düsseldorf</p> <p>Minister für Wirtschaft, Verkehr, Landwirtschaft und Weinbau des Landes Rheinland-Pfalz Postfach 32 69 55022 Mainz</p>

	<p>Minister für Umwelt des Saarlandes Postfach 10 24 61 66024 Saarbrücken</p> <p>Sächsischen Staatsminister für Umwelt und Landwirtschaft Postfach 01076 Dresden</p> <p>Ministerin für Landwirtschaft und Umwelt des Landes Sachsen-Anhalt Postfach 37 62 39012 Magdeburg</p> <p>Minister für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein Postfach 50 09 24062 Kiel</p> <p>Minister für Landwirtschaft, Naturschutz und Umwelt des Freistaates Thüringen Postfach 90 03 65 99106 Erfurt</p>
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej (autentycznych wersjach językowych), z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/index.htm

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

24 kwietnia 2009 r.

(2009/C 96/02)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3232	AUD	Dolar australijski	1,8402
JPY	Jen	128,30	CAD	Dolar kanadyjski	1,6121
DKK	Korona duńska	7,4492	HKD	Dolar hong kong	10,2548
GBP	Funt szterling	0,90600	NZD	Dolar nowozelandzki	2,3294
SEK	Korona szwedzka	10,8310	SGD	Dolar singapurski	1,9693
CHF	Frank szwajcarski	1,5102	KRW	Won	1 772,03
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,7136
NOK	Korona norweska	8,6900	CNY	Yuan renminbi	9,0339
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,4241
CZK	Korona czeska	26,736	IDR	Rupia indonezyjska	14 290,56
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,7443
HUF	Forint węgierski	295,82	PHP	Peso filipińskie	63,874
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	43,9910
LVL	Łat łotewski	0,7092	THB	Bat tajlandzki	46,835
PLN	Złoty polski	4,4886	BRL	Real	2,9014
RON	Lej rumuński	4,2367	MXN	Peso meksykańskie	17,3372
TRY	Lir turecki	2,1362	INR	Rupia indyjska	65,8620

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Opinia Komitetu Doradczego ds. Koncentracji wydana na posiedzeniu w dniu 21 maja 2008 r. na temat projektu decyzji dotyczącej sprawy COMP/M.4513 – Arjowiggins/Zanders

Sprawozdawca: Portugalia

(2009/C 96/03)

1. Komitet Doradczy podziela stanowisko Komisji, że zgłoszona operacja stanowi koncentrację w rozumieniu rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (EWG) nr 139/2004.
2. Komitet Doradczy podziela stanowisko Komisji, że chociaż zgłoszona operacja nie ma wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, może podlegać kontroli na podstawie krajowych przepisów dotyczących konkurencji obowiązujących w przynajmniej trzech państwach członkowskich, i w związku z powyższym operacja ta może zostać zbadana przez Komisję zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
3. Komitet Doradczy zgadza się ze stanowiskiem Komisji w sprawie definicji właściwych rynków produktowych:
 - a) rynku papieru samokopiującego (pozostawiając otwartą kwestię, czy rynek powinien zostać podzielony na podryniki papieru w zwojach i papieru w arkuszach);
 - b) rynku kalki technicznej (przemysłowej);
 - c) rynku kalki technicznej (graficznej);
 - d) rynku wysokogatunkowego papieru ozdobnego z ewentualnym wydzieleniem podryniku wysokogatunkowego papieru firmowego;
 - e) rynek dystrybucji papieru (pozostawiając otwartą kwestię, czy rynek ten powinien zostać podzielony na podryniki obejmujące wszystkie kanały dystrybucji, czy tylko sprzedaż papieru przez hurtownie).
4. Komitet Doradczy zgadza się z wnioskami Komisji co do zakresu geograficznego wyżej wymienionych rynków produktowych odnoszących się do:
 - a) papieru samokopiującego (pozostawiając otwartą kwestię, czy właściwym rynkiem geograficznym jest rynek krajowy, czy rynek EOG oraz czy rynek produktowy powinien zostać podzielony na podryniki);
 - b) rynku kalki technicznej (przemysłowej) (pozostawiając otwartą kwestię, czy właściwym rynkiem geograficznym jest rynek EOG, czy rynek światowy);
 - c) rynku kalki technicznej (graficznej) (pozostawiając otwartą kwestię, czy właściwym rynkiem geograficznym jest rynek EOG, czy rynek światowy);

- d) rynku wysokogatunkowego papieru ozdobnego z ewentualnym wydzieleniem podryнку wysokogatunkowego papieru firmowego o zakresie geograficznym obejmującym EOG;
 - e) rynku dystrybucji papieru (pozostawiając otwartą kwestię, czy właściwym rynkiem geograficznym jest rynek krajowy, czy rynek EOG oraz czy rynek produktowy powinien zostać podzielony na podryniki).
5. Komitet Doradczy, bazując na definicji rynków produktowych i geograficznych przeanalizowanych w projekcie decyzji, podziela zdanie Komisji, że proponowana koncentracja w stopniu znaczącym ogranicza efektywną konkurencję na rynkach papieru samokopiującego.
6. Większość członków Komitetu Doradczego, bazując na definicji rynków produktowych oraz geograficznych przedstawionych powyżej, podziela zdanie Komisji, że proponowana koncentracja nie ograniczy znacząco efektywnej konkurencji na następujących rynkach:
- a) rynku kalki technicznej (przemysłowej);
 - b) rynku kalki technicznej (graficznej);
 - c) rynku wysokogatunkowego papieru ozdobnego z ewentualnym wydzieleniem podryнку wysokogatunkowego papieru firmowego;
 - d) rynku dystrybucji papieru.

Mniejszość członków Komitetu Doradczego nie zgadza się z pkt 6a i 6b.

7. Komitet Doradczy podziela zdanie Komisji, że zaproponowane środki zaradcze eliminują znaczące przeszkody dla skutecznej konkurencji na rynkach papieru samokopiującego.
8. Większość członków Komitetu Doradczego zgadza się z Komisją, że planowaną koncentrację należy uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem i z Porozumieniem EOG, pod warunkiem zbycia działalności w ramach rynku papieru samokopiującego, jak wskazano w środkach zaradczych. Mniejszość członków wstrzymuje się od głosu.
-

Sprawozdanie Końcowe Urzędnika Przeprowadzającego Spotkanie Wyjaśniające ⁽¹⁾ w Sprawie Arjowiggins/M-Real Zanders**(COMP/M.4513)**

(2009/C 96/04)

Projekt decyzji stwarza podstawy do następujących uwag:

WPROWADZENIE

W dniu 31 października 2007 r., zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 i po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji. Planowana koncentracja polega na przejęciu przez przedsiębiorstwo Arjowiggins SAS we Francji (zwane dalej „Arjowiggins”) wyłącznej kontroli nad niektórymi aktywami przedsiębiorstwa M-Real Zanders GmbH (zwanego dalej „M-Real Zanders”), w szczególności na przejęciu wszystkich aktywów celulozowni Reflex z siedzibą w Düren w Niemczech, jak również przejęciu 25 % udziałów w przedsiębiorstwie Zhejiang Minfeng Zanders Paper Company Ltd. w Chinach. Spółka Arjowiggins kontrolowana jest przez Sequana Capital, a M-Real Zanders przez fińską grupę Metsäliitto.

Komisja wszczęła postępowanie dnia 7 grudnia 2007 r., uzasadniając powyższe faktem, że przedmiotowa transakcja budzi poważne wątpliwości co do zgodności ze wspólnym rynkiem (artykuł 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004).

PROCEDURA PISEMNA**Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń i czas na udzielenie odpowiedzi**

Dnia 4 marca 2008 r. Komisja wysłała pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, na które spółka Arjowiggins odpowiedziała w dniu 18 marca 2008 r.

Dostęp do akt*Zapewnienie dostępu do akt spółce Arjowiggins*

Arjowiggins, jako strona zgłaszająca, otrzymała dostęp do akt w postaci CD-ROMu następnego dnia po wydaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.

Następnie spółka Arjowiggins wielokrotnie uzyskiwała dostęp do dokumentów włączanych do akt w trakcie trwania procedury.

Zapewnienie dostępu do akt spółce M-Real Zanders

Na wniosek własny, spółka M-Real Zanders, jako podmiot sprzedający w planowanej transakcji, otrzymała w dniu 12 marca 2008 r. nieopatrzoną klauzulą poufności wersję pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń wraz z możliwością zgłoszenia uwag na temat tego dokumentu. Podmiot sprzedający wystąpił następnie ponownie z wnioskiem o dostęp do akt, jako inna strona uczestnicząca w rozumieniu rozporządzenia wykonawczego ⁽²⁾. Zgodnie z obowiązującymi w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji najlepszymi praktykami dotyczącymi postępowań w sprawach łączenia przedsiębiorstw, właściwe w tym zakresie służby Komisji zapewniły spółce M-Real Zanders dostęp do nieopatrzonej klauzulą poufności wersji najważniejszych dokumentów, takich jak plan operacyjny spółki Arjowiggins dotyczący celulozowni Reflex. Ponadto spółka M-Real Zanders otrzymała nieopatrzoną klauzulą poufności wersję odpowiedzi spółki Arjowiggins na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń.

Udział stron trzecich

Zgodnie z artykułem 6 ust. 1 decyzji Komisji 2001/462/WE, przychyliłem się do uzasadnionego wniosku Ministerstwa ds. Gospodarki, Przedsiębiorczości i Energii kraju związkowego Nadrenii Północnej-Westfalii o dopuszczenie Ministerstwa do postępowania w charakterze strony trzeciej.

PROCEDURA USTNA**Złożenie ustnych wyjaśnień**

Złożenie ustnych wyjaśnień odbyło się dnia 31 marca 2008 r. Obecni byli przedstawiciele strony zgłaszającej i innej strony uczestniczącej, jak również przedstawiciele strony trzeciej oraz przedstawiciele trzech państw członkowskich.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji – Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21 (zwanej dalej „decyzją Komisji 2001/462/WE”).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 802/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 133 z 30.4.2004, s. 1).

W ramach złożenia wyjaśnień ustnych, przedstawiciele spółki Arjowiggins skoncentrowali się na swoich uwagach do ustaleń Komisji, zawartych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, i rozwinęli niektóre z nich. Argumentowali oni między innymi, że Komisja nie uwzględniła w pełni dynamiki rynku papieru samokopującego. W tym względzie podkreślili oni rosnące znaczenie konkurencyjnego importu pochodzącego od producentów pozaeuropejskich, szczególnie importu ze Stanów Zjednoczonych. Skrytykowali również pobieżną analizę niektórych krajowych rynków papieru samokopującego. Arjowiggins odrzucił definicje rynków produktowych kalki technicznej i wysokogatunkowego papieru ozdobnego oraz stwierdził że skutki dla konkurencji spowodowane proponowaną koncentracją byłyby nieznaczące.

Arjowiggins wyraził również obawy co do niektórych wyników badań rynku przeprowadzonych przez Komisję, cytując częściowo nieprecyzyjne, maszynowe tłumaczenia kwestionariuszy Komisji.

PROCEDURA NASTĘPUJĄCA PO ZŁOŻENIU USTNYCH WYJAŚNIEŃ

Zobowiązania

W dniu 7 kwietnia 2008 r. spółka Arjowiggins przedłożyła Komisji zobowiązania, które następnie zrewidowała w dniu 28 kwietnia 2008 r. Zobowiązania dotyczą głównie zbycia działalności produkcyjnej papieru samokopującego w celulozowni Reflex.

Opis stanu faktycznego

W celu uzyskania dodatkowych informacji na temat rynku papieru samokopującego po wydaniu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń Komisja rozesłała dodatkowe kwestionariusze. Zweryfikowała również odpowiedzi otrzymane na bazie przetłumaczonych kwestionariuszy. W celu zapewnienia prawa do obrony przysługującego spółce Arjowiggins, w dniu 18 kwietnia 2008 r., Komisja wysłała opis stanu faktycznego streszczający dodatkowe ustalenia oraz, w dniach 18 i 24 kwietnia 2008 r., zapewniła spółce dodatkowy dostęp do akt w postaci dwóch płyt CD-ROM. Odpowiedź spółki Arjowiggins na wyżej wymienione pismo wpłynęła do Komisji w dniu 25 kwietnia 2008 r.

Dodatkowy dostęp do akt

Pismem z dnia 14 kwietnia 2008 r. Arjowiggins zwrócił się z prośbą, abym ponownie rozpatrzył kwestię udzielonego im dostępu do odpowiedzi od niektórych pozaeuropejskich producentów. Strona zgłaszająca stwierdziła, że CD-ROM, który otrzymała, nie zawierał niektórych odpowiedzi wspomnianych w innych dokumentach i że udostępnione jej nieobjęte klauzulą poufności wersje dokumentów pozwalają domniemywać, że Komisja w sposób niewystarczający zbadała ograniczający wpływ konkurencyjnego importu na pozycję rynkową spółki Arjowiggins. Po ponownym zbadaniu odnośnych akt sprawy, w dniu 21 kwietnia 2008 r., po uwzględnieniu wniosków respondentów o objęcie niektórych dokumentów klauzulą poufności, na mocy art. 8 decyzji Komisji 2001/462/WE podjąłem decyzję, że Arjowiggins otrzymał właściwy dostęp do wymaganych dokumentów. Jednakże w celu zapewnienia spółce Arjowiggins dostępu do obszerniejszych fragmentów odpowiedzi i równocześnie umożliwieniu lepszego zrozumienia sposobu sformułowania wstępnych wniosków przez Komisję, zwróciłem się do właściwych w tym zakresie służb Komisji, aby wystąpiły z prośbą do respondentów o zrewidowanie wniosków dotyczących objęcia dokumentów klauzulami poufności. W rezultacie spółka Arjowiggins uzyskała dostęp do dodatkowych dokumentów (gdyż jeden z respondentów całkowicie zniósł klauzulę poufności, a pozostali respondenci – częściowo).

PROJEKT DECYZJI

W projekcie decyzji Komisja uznała, że zobowiązania przedstawione przez stronę zgłaszającą są wystarczające do usunięcia wątpliwości dotyczących naruszenia konkurencji na rynku papieru samokopującego, wynikających ze zgłoszonej transakcji. Jednak wbrew swojej wstępnej ocenie, Komisja stwierdza, że planowana koncentracja nie zakłóci w stopniu znaczącym efektywnej konkurencji na rynkach kalki technicznej (przemysłowej), kalki technicznej (graficznej) oraz wysokogatunkowego papieru ozdobnego i jest zatem zgodna ze wspólnym rynkiem i z Porozumieniem EOG.

W związku z powyższym stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo stron do złożenia wyjaśnień w formie pisemnej i ustnej zostało zachowane.

Sporządzono w Bruksela, dnia 23 maja 2008 r.

Michael ALBERS

Streszczenie Decyzji Komisji
uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia
EOG

(Nr sprawy: COMP/M.4513 – Arjowiggins/ Zanders Reflex)

(Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 96/05)

Dnia 4 czerwca 2008 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie połączenia przedsiębiorstw na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, a w szczególności jego art. 8 ust. 1. Pełny tekst decyzji w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności, w autentycznej wersji językowej postępowania oraz w językach roboczych Komisji znajduje się na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pod następującym adresem:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 31 października 2008 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Arjowiggins SAS („Arjowiggins”, Francja) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw kontrolę nad całą celulozownią M-Real Zanders’ Reflex („Reflex”, Niemcy) w drodze zakupu aktywów.

przejęte przez spółkę Arjowiggins i w związku z tym nie stanowi już części planowanej koncentracji.
2. Spółka **Arjowiggins** jest całkowicie zależna od spółki Sequana Capital (znanej wcześniej pod nazwą Worms & Cie). Spółka Arjowiggins jest jednym z największych na świecie producentów papieru specjalistycznego, głównie papieru graficznego i ozdobnego, papieru do pisania, w tym bezkalkowego papieru do kopiowania oraz papieru zabezpieczonego i papieru technologicznego (używanego między innymi do druku banknotów).
3. **Reflex** jest fabryką papieru znajdującą się w Düren, w Niemczech. Fabryka ta wytwarza papier bezkalkowy oraz różne specjalistyczne rodzaje papieru, w tym wysokogatunkowy niepowlekany papier bezdrzewny do ilustracji i do użytku biurowego, a także powlekany papier bezdrzewny do zastosowania w druku cyfrowym (papier do drukarek atramentowych).
4. Wspomniane zgłoszenie przewidywało także przejście przez spółkę Arjowiggins 25 % udziałów we wspólnym przedsiębiorstwie Zhejiang Minfeng Zanders Paper Company Ltd („ZMZ”) – spółki zajmującej się produkcją kalki technicznej. Jednakże transakcja uległa zmodyfikowaniu i wspomniane 25 % udziałów w ZMZ nie zostanie
5. Obecnie Reflex należy do niemieckiej spółki M-real Zanders GmbH, która z kolei kontrolowana jest przez fińską grupę Metsäliitto. Po przeprowadzeniu transakcji M-real Zanders GmbH zachowa inną celulozownię, Gohrsmühle, znajdującą się w Bergisch Gladbach, w Niemczech.
6. Planowana transakcja obejmuje zakup aktywów spółki „Reflex” przez spółkę Arjowiggins. Na aktywa spółki Reflex składa się fabryka papieru w Düren, w Niemczech, a także inne aktywa, w tym znaki towarowe i koncesje.
7. Przejęcie spółki Reflex przez spółkę Arjowiggins stanowi koncentrację w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
8. Planowana koncentracja nie ma wymiaru wspólnotowego w rozumieniu art. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Ze względu na wymogi związane ze zgłaszaniem sprawy obowiązujące w siedmiu państwach członkowskich oraz transgraniczny charakter planowanej transakcji, dnia 21 maja 2007 r. strona zgłaszająca złożyła uzasadniony wniosek o odesłanie sprawy do Komisji na mocy art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Komisja przekazała następnie ten wniosek wszystkim państwom członkowskim. Żadne z nich nie wyraziło sprzeciwu wobec wniosku o odesłanie w terminie określonym w rozporządzeniu w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Uznaje się zatem, że koncentracja ma wymiar wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

II. RYNKI WŁAŚCIWE

1. Papier bezkalkowy

9. Obydwie strony uczestniczące w koncentracji zajmują się produkcją papieru bezkalkowego. Papier bezkalkowy (zwany również papierem samokopiującym) używany jest do wykonywania bez kalki kopiującej kopii dokumentów takich jak faktury (jedna trzecia całkowitej konsumpcji), formularze wewnętrzne (pokwitowania wydatków, dokumenty inwentaryzacyjne), dokumenty transportowe (zlecenia transportowe), zamówienia zakupu i umowy. Jest to specjalny gatunek powlekanego bezdrzewnego papieru, wyprodukowanego z bazy papierowej, na którą nakładane są produkty chemiczne. Obraz powstaje w wyniku reakcji chemicznej zachodzącej między pigmentem a wywoływaczem.
10. Za właściwy rynek produktowy spółka Arjowiggins uważa rynek papieru bezkalkowego, obejmujący zarówno papier bezkalkowy w zwojach, jak i papier bezkalkowy w arkuszach.
11. Dochodzenie Komisji wykazało, że zwoje i arkusze stanowią osobne rynki produktowe. Jednakże Komisja oszacowała skutki transakcji dla konkurencji opierając się zarówno na odrębnych rynkach produktowych zwojów i arkuszy, jak i na całym rynku papieru bezkalkowego. Kwestia dokładnej definicji rynku może pozostać otwarta, ponieważ niezależnie od przyjętej definicji rynku, zgłoszona transakcja w znaczącym stopniu ogranicza skuteczną konkurencję.
12. Jeśli chodzi o definicję rynku geograficznego, spółka Arjowiggins uznała w swym zgłoszeniu, że zasięg rynku obejmuje co najmniej EOG. W odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń spółka Arjowiggins stwierdziła, że rynek geograficzny obejmuje cały świat.
13. Komisja natrafiła na silne przesłanki wskazujące na to, że warunki konkurencji na rynku papieru bezkalkowego znacząco różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. Biorąc pod uwagę wszystkie czynniki, dowody wskazują na rynki krajowe, a nie na rynek obejmujący cały EOG. Jednakże, ponieważ transakcja ta znacząco ograniczyłaby skuteczną konkurencję na wspólnym rynku, niezależnie od tego, czy oceniona zostałaby w oparciu o cały EOG czy o rynki krajowe, kwestia dokładnej definicji rynku może pozostać otwarta.

2. Kalka techniczna

14. Kalka techniczna jest przezroczystym papierem, produkowanym poprzez dokładne mielenie masy papierniczej w celu uzyskania przezroczystości. Istnieją dwa rodzaje kalki technicznej o różnych zastosowaniach:
- 1) **przemysłowa kalka techniczna** – podstawowa biała kalka techniczna zwykle używana przez architektów, reprografików i inżynierów projektantów do rysunków technicznych lub ręcznych oraz
 - 2) **graficzna kalka techniczna** – biała lub kolorowa kalka techniczna o wysokiej jakości, ewentualnie posiadająca efekty specjalne (np. efekt metaliczny). Używana jest przez projektantów i drukarzy do różnych celów graficznych i drukarskich, takich jak produkcja kalendarzy, zaproszeń, kopert, broszur oraz do celów hobbystycznych.
15. Spółka Arjowiggins uważa, że *przemysłowa kalka techniczna* stanowi odrębny rynek produktowy. *Graficzna kalka techniczna* należałaby natomiast do szerszego rynku produktowego. Początkowo spółka Arjowiggins zaliczała graficzną kalkę techniczną do rynku wysokogatunkowego papieru ozdobnego. W odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń spółka Arjowiggins stwierdziła, że graficzna kalka techniczna stanowi część rynku graficznego papieru ozdobnego.
16. Komisja doszła do wniosku, że *przemysłowa kalka techniczna* stanowi odrębny rynek produktowy. Jeśli chodzi o graficzną kalkę techniczną, Komisja uważa, że stanowi ona odrębny rynek produktowy. Badanie rynku przeprowadzone przez Komisję wyraźnie wykazało, że w przypadku, gdy cena graficznej kalki technicznej wzrosłaby o 5-10 %, jej użytkownicy nie zwróciliby się ku produktom alternatywnym. Informacje dostarczone przez spółkę Arjowiggins nie podważają tej tezy. Na podstawie informacji zebranych podczas badania rynku oraz informacji dostarczonych przez strony, Komisja stwierdziła, że i) *przemysłowa kalka techniczna* stanowi odrębny rynek produktowy i że ii) *graficzna kalka techniczna* stanowi odrębny rynek produktowy.
17. Jeśli chodzi o definicję rynku geograficznego, strona zgłaszająca oświadczyła, że zasięg rynku dla obydwu rodzajów kalki technicznej obejmuje co najmniej EOG lub nawet cały świat, ze względu na europejski/ogólnosiwiatowy system zakupów, europejskie/ogólnosiwiatowe marki oraz podobne ceny obowiązujące na całym świecie.

18. Komisja doszła do wniosku, że kwestia definicji rynku geograficznego dla przemysłowej i graficznej kalki technicznej może pozostać otwarta, ponieważ niezależnie od przyjętej definicji rynku, transakcja nie ograniczy znacząco skutecznej konkurencji.

3. Wysokogatunkowy papier ozdobny

19. Strony uczestniczące w koncentracji zajmują się produkcją wysokogatunkowego papieru ozdobnego. Strona zgłaszająca twierdzi, że wysokogatunkowy papier ozdobny jest bezdrzewnym papierem o wysokiej jakości, wykorzystywanym między innymi do produkcji papieru firmowego, wizytówek, kartoników firmowych, kart dań, broszur firmowych i reklamowych, ulotek, zaproszeń, wysokogatunkowych opakowań, papierów przezroczystych. Strona zgłaszająca uważa, że wszystkie rodzaje papieru wysokogatunkowego, łącznie z papierem firmowym i kalką techniczną należą do szerszego rynku produktowego obejmującego standardowy papier ozdobny i wysokogatunkowy papier ozdobny. Standardowy ozdobny papier niepowlekania to papier drukarski DIN A4, standardowy papier firmowy oraz papier wykorzystywany do produkcji standardowych kopert.
20. Komisja uważa, że istnieją silne przesłanki wskazujące na rynek wysokogatunkowego papieru ozdobnego, który nie obejmuje kalki technicznej. Niektórzy respondenci biorący udział w badaniu rynku zwrócili uwagę na istnienie podrynków wysokogatunkowego papieru ozdobnego, obejmującego wysokogatunkowy papier firmowy. Rynek wysokogatunkowego papieru firmowego można zdefiniować jako rynek obejmujący i) wszystkie gatunki papieru wysokogatunkowego o gramaturze między 80 a 130 g, ii) wysokogatunkowy papier ozdobny wykorzystywany jedynie do produkcji papieru firmowego lub iii) standardowy i wysokogatunkowy papier ozdobny wykorzystywany do produkcji papieru firmowego.
21. Komisja zbadała wszystkie wspomniane potencjalne rynki produktowe. Ponieważ nie pojawiły się żadne wątpliwości dotyczące naruszenia zasad konkurencji na żadnym z wymienionych potencjalnych rynków produktowych tj. na rynku wysokogatunkowego papieru ozdobnego ani na podrynkach wysokogatunkowego papieru firmowego (niezależnie od przyjętej definicji tego podrynków), kwestia dokładnej definicji rynku może pozostać otwarta.
22. Jeśli chodzi o definicję rynku geograficznego, strona zgłaszająca oświadczyła, że zasięg rynku wysokogatunkowego papieru ozdobnego, a także wysokogatunkowego papieru firmowego obejmuje cały EOG. Badanie rynku w znacznym stopniu potwierdziło definicję zaproponowaną przez stronę zgłaszającą. W związku z tym Komisja stwierdza, że rynek wysokogatunkowego papieru ozdobnego lub wysokogatunkowego papieru firmowego obejmuje cały EOG.

4. Dystrybucja papieru

23. Strona zgłaszająca uważa, że rynek dystrybucji papieru powinien obejmować wszystkie kanały dystrybucji, sprzedaż papieru przez hurtownie, a także sprzedaż bezpośrednią przez producentów papieru. Kwestia dokładnej definicji może pozostać otwarta, ponieważ zgłoszona transakcja nie ograniczy w znaczącym stopniu skutecznej konkurencji, niezależnie od przyjętej definicji rynku produktowego.
24. Jeśli chodzi o definicję rynku geograficznego strony twierdzą, że można uznać, że zasięg rynku dystrybucji papieru wykracza poza zasięg krajowy. W niniejszym przypadku nie ma potrzeby podejmowania decyzji o tym, czy odpowiedni rynek geograficzny ma zasięg krajowy, czy obejmuje cały EOG, ponieważ połączenie nie ograniczy w znacznym stopniu skutecznej konkurencji, niezależnie od przyjętej definicji rynku.

III. OCENA KONKURENCJI

1. Papier bezkalkowy

25. Według spółki Arjowiggins, udział w rynku połączonej jednostki wyniósłby [50-60] % sprzedaży oraz [40-50] % całkowitych zdolności produkcyjnych na terytorium EOG w 2006 r. Spółka Arjowiggins stałaby się zdecydowanym liderem na rynku, jako że jej udział w rynku przekraczałby połowę. Najważniejsi konkurenci połączonej jednostki są znacząco mniejsi: Mitsubishi posiada 16 % udziałów w rynku, Koehler 14 %, a Torraspapel 11 %. Istnieje wielu graczy drugoplanowych, których udziały w rynku nie przekraczają 2 %. Według indeksu HHI poziom koncentracji, który już teraz jest wysoki, wzrasta o [900-1600] punktów do [2500-3600] punktów⁽¹⁾.
26. Przeprowadzona przez Komisję analiza ekonomiczna rynku papieru bezkalkowego, badanie konsumentów oraz konkurencji, dane ilościowe zebrane od głównych producentów oraz wewnętrzne dokumenty i plany operacyjne spółki Arjowiggins wskazują na to, że zgłoszone połączenie w znacznym stopniu ograniczyłoby skuteczną konkurencję poprzez zapewnienie spółce Arjowiggins możliwości oraz bodźców do ograniczenia produkcji, a tym samym podniesienia cen dla konsumentów. Wniosek ten jest słuszny niezależnie od tego, czy transakcja oceniana jest w oparciu o cały rynek papieru bezkalkowego obejmujący EOG, rynki zwojów i arkuszy obejmujące EOG, krajowe rynki papieru bezkalkowego, czy krajowe rynki zwojów i arkuszy.
27. Komisja stwierdza, że na poziomie krajowym zgłoszona transakcja znacząco ograniczyłaby skuteczną konkurencję na następujących rynkach papieru bezkalkowego traktowanych w całości (zwoje i arkusze): Austria, Belgia i Luksemburg, Cypr, Francja, Niemcy, Dania, Włochy, Niderlandy, Polska, Szwecja, Słowacja oraz Zjednoczone Królestwo.

⁽¹⁾ „HHI” oznacza indeks Herfindahla-Hirschmana (Herfindahl-Hirschman Index), powszechnie uznany miernik koncentracji rynku. Zob. pkt 16 Wytocznych w sprawie oceny horyzontalnych połączeń przedsiębiorstw na mocy rozporządzenia Rady w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, Dziennik Urzędowy C 31 z 5.2.2004 s. 5-18.

28. Komisja stwierdza, że na rynkach zwojów i arkuszy traktowanych odrębnie, miałyby miejsce znaczące ograniczenie skutecznej konkurencji w następujących państwach członkowskich: rynek zwojów i arkuszy w Austrii, rynek zwojów i arkuszy w Belgii i Luksemburgu, rynek arkuszy w Bułgarii, rynek zwojów i arkuszy na Cyprze, rynek zwojów i arkuszy w Niemczech, rynek zwojów i arkuszy w Danii, rynek zwojów i arkuszy we Francji, rynek zwojów i arkuszy we Włoszech, rynek zwojów i arkuszy w Niderlandach, rynek zwojów w Polsce, rynek zwojów w Szwecji, rynek zwojów i arkuszy na Słowacji oraz rynek zwojów i arkuszy w Zjednoczonym Królestwie.

2. Kalka techniczna

2.1. Przemysłowa kalka techniczna

29. Biorąc pod uwagę ogólnosiwiatowy rynek przemysłowej kalki technicznej, łączny udział w rynku spółek Arjowiggins i Reflex wynosi [40-50] % w ujęciu ilościowym oraz [50-60] % w ujęciu wartościowym. Na terenie EOG łączny udział w rynku wynosi [50-60] % w ujęciu ilościowym i wartościowym.

30. Jednakże po zmodyfikowaniu przez strony planowanej koncentracji spółka Arjowiggins nie przejmie 25 % udziałów w chińskiej wytwórni kalki technicznej ZMZ, a zatem zbieżność konkurencyjna wynikająca z przejęcia spółki Reflex jest nieznaczna zarówno pod względem wartości bezwzględnych jak i pod względem udziału w rynku: wartość sprzedaży osiąganą przez spółkę Reflex wynosi około [0-1] mln EUR i odpowiada [0-5] % udziałów w rynku. Dodatkowy wzrost udziału w rynku spółki Arjowiggins sprzed przeprowadzenia połączenia nie spowoduje zatem znaczących zmian w otoczeniu konkurencyjnym na terenie EOG ani na całym świecie.

31. W związku z powyższym Komisja stwierdza, że planowana koncentracja nie ograniczy znacząco skutecznej konkurencji na rynku przemysłowej kalki technicznej.

2.2. Graficzna kalka techniczna

32. Łączny udział w rynku spółek Arjowiggins i Reflex wynosi [50-60] % w ujęciu ilościowym i [50-60] % w ujęciu wartościowym na rynku światowym oraz [60-70] % w ujęciu ilościowym i [70-80] % w ujęciu wartościowym rynku obejmującego EOG. Mimo iż z perspektywy światowej wzrost udziału w rynku może wydawać się nieznaczny, jako że spółka Reflex posiada około [5-10] % udziałów w rynku zarówno w ujęciu ilościowym, jak i w ujęciu wartościowym, wzrost ten jest bardziej widoczny na poziomie EOG, gdzie spółka Reflex posiada [10-20] % udziałów w ujęciu ilościowym oraz [10-20] % udziałów w ujęciu wartościowym.

33. Jednakże rynek graficznej kalki technicznej jest bardzo mały: jego wartość wynosi około 61 mln EUR na świecie i 28 mln EUR na terenie EOG (natomiast jego wielkość wynosi 15 900 ton na całym świecie oraz 6 600 ton na terenie EOG).

34. Jak wspomniano powyżej, ze względu na niewielki rozmiar rynku, udziały w rynku nie zawsze odzwierciedlają władzę rynkową, ponieważ nawet pojedyncze przesyłki mogą spowodować znaczące zmiany w udziałach. Na przykład [5-10] % udziału w rynku światowym spółki Reflex oznacza sprzedaż o wartości [2-5] mln EUR, podczas gdy [10-20] % udziałów tej spółki w rynku EOG oznacza sprzedaż o wartości [2-5] mln EUR. Ponadto spółka Arjowiggins i sprzedawca postanowili zmodyfikować transakcję. W rezultacie spółka ZMZ stanie się kolejnym konkurentem na rynku. Odnosi się to do rynku światowego, ale fakt ten powinno się również wziąć pod uwagę w związku z EOG, także ze względu na związek tej spółki ze spółką Zanders, która posiada duże zdolności dystrybucyjne na terenie EOG. Ponadto, mimo że spółka Arjowiggins nie dostarczyła wystarczających dowodów na to, że inne gatunki papieru graficznego należą do tego samego rynku produktowego co graficzna kalka techniczna, Komisja przyznaje, że inne gatunki papieru graficznego mogą ograniczyć rynek kalki technicznej.

35. W związku z powyższym Komisja stwierdza, że omawiana transakcja nie wywoła obaw dotyczących naruszenia konkurencji na rynku graficznej kalki technicznej.

3. Wysokogatunkowy papier ozdobny

36. Biorąc pod uwagę ogólny rynek wysokogatunkowego papieru ozdobnego obejmujący EOG (wyluczając kalkę techniczną), udział w rynku spółki Arjowiggins w 2007 r. wyniósł [20-30] % w ujęciu ilościowym. Udział w rynku spółki Reflex wyniósł [0-5] %. W związku z tym łączny udział w rynku spółki Arjowiggins i spółki Reflex wyniósłby [20-30] %. Ponadto po przeprowadzeniu transakcji na rynku pozostanie wielu konkurentów. Jeśli definicja rynku właściwego nie obejmowałaby papieru firmowego, łączny udział w rynku byłby jeszcze mniejszy i wyniósłby [20-30] %. Na potencjalnym rynku wysokogatunkowego papieru firmowego łączny udział w rynku w każdym wypadku utrzymywałby się na poziomie poniżej 30 %, przy wielu silnych konkurentach działających w omawianych sektorach.

37. W związku z powyższym w decyzji Komisji uznano, że planowana koncentracja nie ograniczy znacząco skutecznej konkurencji na rynku wysokogatunkowego papieru ozdobnego ani wysokogatunkowego papieru firmowego.

4. Dystrybucja papieru

38. Spółka Reflex zajmuje się dystrybucją papieru jedynie poprzez stosunkowo niewielką sprzedaż bezpośrednią. Spółka Arjowiggins jest całkowicie zależna od spółki Sequana Capital, od której całkowicie zależna jest również zajmująca się dystrybucją papieru spółka Antalis. Połączenie to ma wertykalny wpływ na rynek dystrybucji papieru niższego szczebla.
39. W decyzji Komisji uznano, że planowana transakcja nie stwarza ryzyka wykluczenia konkurencji ze względu na brak władzy rynkowej spółki Arjowiggins lub Antalis na odpowiednich rynkach oraz ze względu na fakt, że producenci papieru nadal mogą korzystać z wystarczającej ilości alternatywnych kanałów dystrybucji.

Wniosek

40. W decyzji uznano, że planowana koncentracja ograniczy znacząco skuteczną konkurencję na wspólnym rynku w odniesieniu do rynku papieru bezkalkowego. Wniosek ten jest słuszny niezależnie od tego, czy transakcja oceniana jest w oparciu o rynek papieru bezkalkowego obejmujący cały EOG, rynki zwojów i arkuszy obejmujące cały EOG, krajowe rynki papieru bezkalkowego, czy krajowe rynki zwojów i arkuszy.

5. Zobowiązania złożone przez stronę zgłaszającą

41. Aby rozwiązać obawy dotyczące naruszenia zasad konkurencji na rynku papieru bezkalkowego, spółka Arjowiggins zobowiązała się do zbycia rentownemu nabywcy działalności celulozowni Reflex związanej z papierem bezkalkowym i cyfrowym (część działalności przeznaczona do zbycia). Spółka Arjowiggins proponuje zamknąć planowaną koncentrację dopiero po zawarciu porozumienia z rentownym nabywcą przedsiębiorstwa przeznaczonego do zbycia („umówiony nabywca”).

Ocena przedłożonych zobowiązań

42. Wydzielenie eliminuje zbieżności konkurencyjne pomiędzy spółką Arjowiggins a spółką Reflex na rynku papieru bezkalkowego. Komisja poddała badaniu rynkowemu zobowiązania przedłożone przez spółkę Arjowiggins wraz z klientami i konkurentami, w celu oceny możliwości przywrócenia przez nich skutecznej konkurencji na rynkach papieru bezkalkowego. Większość z nich potwierdziła, że proponowane rozwiązanie eliminuje zbieżności konkurencyjne i w związku z tym jest w stanie rozwiązać obawy związane z naruszeniem zasad konkurencji. Biorąc pod uwagę fakt, że znalezienie umówionego nabywcy jest niezbędne, aby spółka Arjowiggins mogła przejąć spółkę Reflex, Komisja uznaje, że proponowane rozwiązanie wyeliminuje wątpliwości związane z naruszeniem zasad konkurencji.

43. W związku z tym Komisja stwierdza w swej decyzji, że przedłożone zobowiązania są wystarczające, aby rozwiązać obawy dotyczące naruszenia konkurencji wskutek koncentracji.

IV. WNIOSEK

44. Z przyczyn wymienionych powyżej oraz pod warunkiem spełnienia zobowiązań, w decyzji stwierdza się, że planowana koncentracja nie doprowadzi do znaczącego ograniczenia skutecznej konkurencji na wspólnym rynku lub jego istotnej części.
45. W związku z tym, koncentracja została uznana za zgodną z zasadami wspólnego rynku oraz funkcjonowaniem Porozumienia EOG, zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz zgodnie z art. 57 Porozumienia EOG.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Wypis z decyzji w sprawie Glitnir Banki HF zgodnie z dyrektywą 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych

(2009/C 96/06)

GLITNIR BANKI HF

Dnia 19 lutego 2009 roku, zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Reykjavíku, zatwierdzono przedłużenie postanowienia z dnia 24 listopada 2008 roku, przyznającego moratorium na spłatę zobowiązań w odniesieniu do banku Glitnir Banki hf. („Glitnir”) na podstawie art. 98 ustawy nr 161/2002 o instytucjach finansowych. Glitnir wykazał przed sądem, że nadal zachodzą okoliczności, na podstawie których przyznano moratorium i nie istnieją podstawy prawne, by takiego przedłużenia moratorium bankowi odmówić. W związku z powyższym bankowi Glitnir pomocy udzieli mianowany do tego celu pełnomocnik Sądu Najwyższego Steinunn Grudbjarsdóttir. Wskutek nakazu nie można nadal wszcząć postępowania sądowego w stosunku do banku Glitnir w trakcie obowiązywania moratorium na spłatę zadłużenia, chyba że wyraźnie zezwala na to prawo lub podjęte działania stanowią postępowanie karne obejmujące wnioski o nałożenie sankcji.

Przedłużenie moratorium obowiązuje do dnia 13 listopada 2009 r. do godz. 13.00, kiedy to sprawa ponownie trafi na wokandę Sądu Rejonowego w Reykjavíku przy placu Laekjatorg w Reykjavíku (Islandia). Wierzyciele banku Glitnir mają prawo do reprezentacji na powyższej rozprawie.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Pomoc państwa – Niderlandy

Pomoc Państwa C 5/09 (ex N 210/08)

Zwolnienie producentów wyrobów ceramicznych w Niderlandach z podatków na ochronę środowiska**Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 96/07)

Pismem z dnia 11 lutego 2009 r., zamieszczonym w autentycznej wersji językowej na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Niderlandy o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianego środka pomocy. Komisja wezwała także Niderlandy na podstawie art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 do zgłoszenia uwag na temat zamiaru wszczęcia przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. pomocy państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
1049 Bruxelles/Brussels
BELGIQUE/BELGIË
Nr faksu: 32 22951242

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom niderlandzkim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

2008–2013 wynosi 4 mln EUR.

Opis środka

Niniejsza sprawa dotyczy zwolnienia przez państwo niderlandzkie z podatku dostaw gazu ziemnego wykorzystywanego w instalacjach używanych w produkcji wyrobów ceramicznych. Proponowane zwolnienie z podatku dotyczy wyłącznie gazu ziemnego wykorzystywanego przez niderlandzki przemysł ceramiczny na potrzeby produkcji i nie ma zastosowania do gazu wykorzystywanego w innych procesach mineralogicznych przeprowadzanych na terenie Niderlandów.

Proponowany środek miałby obowiązywać od 1 stycznia 2008 r. do 1 stycznia 2030 r. Roczny budżet na lata

Ocena

Komisja uznaje, że proponowane zwolnienie podatkowe wiąże się z pomocą państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE na rzecz przemysłu ceramicznego w Niderlandach.

Zwolnienie przez państwo niderlandzkie z podatku dostaw gazu ziemnego wykorzystywanego w instalacjach używanych w produkcji wyrobów ceramicznych dotyczy wyłącznie gazu ziemnego wykorzystywanego przez niderlandzki przemysł ceramiczny i nie będzie stosowane do innych procesów mineralogicznych przeprowadzanych na terenie Niderlandów.

Komisja jest zdania, że takie zróżnicowanie na korzyść przemysłu ceramicznego nie znajduje uzasadnienia w naturze i logice krajowego systemu podatkowego. Środek ma charakter selektywny, ponieważ skorzystać z niego może tylko niderlandzki przemysł ceramiczny i jest finansowany przy użyciu zasobów państwowych.

Komisja uznaje, że środek zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem oraz wpływa na wewnątrzspółnotową wymianę handlową. Zwolnienie podatkowe wpływa bezpośrednio na koszty produkcji i dlatego poprawia pozycję konkurencyjną podmiotów z niego korzystających na właściwych rynkach produktowych w sektorze ceramicznym, na których podmioty te działają i które to rynki są w pełni otwarte na wymianę handlową wewnątrz Wspólnoty.

Komisja ma wątpliwości, czy proponowana pomoc może być zgodna ze wspólnym rynkiem. Pomoc dla niderlandzkiego sektora ceramicznego stanowi pomoc operacyjną, która może zostać zatwierdzona wyłącznie w wyjątkowych okolicznościach, np. jeżeli jest związana z ochroną środowiska.

Tymczasem Niderlandy nie wykazały zgodności z właściwymi postanowieniami Wytocznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska (Dz.U. C 82 z 1.4.2008, s. 1-33).

Z uwagi na te wątpliwości Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE.

POMOC PAŃSTWA – FRANCJA**Pomoc Państwa C 17/07 (ex NN 19/07)****Regulowane ceny energii elektrycznej we Francji – Rozszerzenie zakresu postępowania****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 96/08)

Pismem z dnia 10 marca 2009 r., zamieszczonym w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Francję o swojej decyzji o rozszerzeniu zakresu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianego środka pomocy. Postępowanie to zostało wszczęte decyzją C(2007)2392 fin z dnia 13 czerwca 2007 r., opublikowaną w Dzienniku Urzędowym C 164 z 18.7.2007, s. 9.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja rozszerza zakres postępowania, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
SPA 3 6/5
1049 Bruxelles/Brussels
BELGIQUE/BELGIË
Nr faksu: +32 2 296.12.42

Otrzymane uwagi zostaną przekazane władzom francuskim. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio uzasadnionym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

STRESZCZENIE

1. OPIS ŚRODKA

Odbiorcy końcowi we Francji mogą nabywać energię elektryczną za pośrednictwem dwóch głównych kanałów: rynku zliberalizowanego i rynku regulowanego. Na rynku zliberalizowanym odbiorcy nabywają energię elektryczną od dostawców, którymi mogą być zarówno przedsiębiorstwa o ugruntowanej pozycji na rynku, jak i przedsiębiorstwa wchodzące na rynek. Część ceny będąca opłatą za energię elektryczną jest wynikiem negocjacji klienta z dostawcą. Przynajmniej w odniesieniu do dużych i średnich miejsc odbioru odzwierciedla ona zasadniczo ceny energii elektrycznej obserwowane na rynku hurtowym. Oprócz tego odbiorca ponosi również koszty przesyłu energii elektrycznej i korzystania z sieci, w tym między innymi opłaty transportowe i dystrybucyjne.

Na rynku regulowanym odbiorcy nabywają energię elektryczną jedynie od dostawców wyznaczonych przez państwo. Najczęściej jest to Electricité de France (EDF). Ceny obejmują wszystkie składniki i są w całości regulowane przez państwo, które ustala je zarządzeniem ministra. Takie regulowane ceny nazywane są również „regulowanymi taryfami sprzedaży energii elektrycznej”.

Klienci kwalifikujący się do korzystania z rynku regulowanego, którzy się z niego wycofali, nie mają możliwości powrotu. Wybór rynku zliberalizowanego jest nieodwracalny. W 2006 r. władze francuskie stworzyły „taryfy powrotne”, stosowane do klientów, którzy dokonali takiego wyboru. Stosując ten

system klienci, którzy zdecydowali się przejść na rynek zliberalizowany, mogli początkowo ubiegać się o możliwość skorzystania z „taryfy powrotnej”, określonej przez państwo na okres dwóch lat. Wniosek w tym zakresie należało złożyć przed 30 czerwca 2007 r. Wysokość taryf powrotnych określono w oparciu o wysokość „regulowanych taryf sprzedaży energii elektrycznej”, dodając do nich od 10 % do 30 %. W celu sfinansowania tego systemu Francja wprowadziła dwie opłaty, jedną nałożoną na wszystkich odbiorców we Francji i drugą nałożoną na znaczących producentów energii elektrycznej pochodzenia jądrowego i wodnego.

Systemy regulowanych taryf sprzedaży energii elektrycznej oraz taryf powrotnych, w zakresie ich „żółtych” i „zielonych” elementów składowych oraz w zakresie ich zastosowania do klientów niebędących gospodarstwami domowymi ani małymi przedsiębiorstwami, stanowiły przedmiot decyzji Komisji w sprawie wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE. Decyzja ta została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 18 lipca 2007 r.

W dniu 4 sierpnia 2008 r. parlament francuski przyjął ustawę przedłużającą obowiązywanie systemu taryf powrotnych do 30 czerwca 2010 r. Ponadto tym samym aktem system taryf powrotnych, dostęp do którego zamknięto z dniem 1 lipca 2007 r., został otwarty dla nowych beneficjentów. Wreszcie ustawą tą zakazano ponownego korzystania ze wspomnianych taryf odbiorcy, który z nich zrezygnował.

2. OCENA ŚRODKA

Komisja przeanalizowała element pomocy obecny w systemie taryf powrotnych wynikającym ze zmian przyjętych w dniu 4 sierpnia 2008 r., stosowanym do odbiorców nie będących gospodarstwami domowymi. Oprócz tego doprecyzowała analizę tego systemu w zakresie jego zastosowania przed 6 sierpnia 2008 r. Uznała, że taryfy powrotne, przynajmniej w zakresie „żółtych” i „zielonych” elementów składowych tych taryf, stanowiły korzyść wybiórczo przyznaną przedsiębiorstwom, które ubiegały się o ich stosowanie, i umożliwiły tym przedsiębiorstwom ponoszenie mniejszych opłat za zużywaną energię elektryczną niż miałyby to miejsce w przypadku ich niezastosowania.

Komisja wyraża nadzieję, że uwagi zgłoszone przez władze francuskie i zainteresowane strony w odpowiedzi na decyzję o rozszerzeniu zakresu formalnego postępowania wyjaśniającego pozwolą jej na głębszą analizę przedmiotowej korzyści ekonomicznej i dostarczą jej szczegółowych informacji w postaci danych sumarycznych lub próbek reprezentatywnych, odnoszących się do:

- sposobu budowania i poziomu ofert cenowych dostawców energii elektrycznej na rynku zliberalizowanym, z podziałem na kategorie klientów lub miejsc odbioru, podczas trzech okresów, które należy rozróżnić w analizie systemu taryf powrotnych: 1) okres między wprowadzeniem systemu (9 grudnia 2006 r.) i 30 czerwca 2007 r., 2) okres między 1 lipca 2007 r. i 5 sierpnia 2008 r., 3) okres od 6 sierpnia 2008 r.;
- podstawowych cech umów o dostawę energii elektrycznej proponowanych na rynku zliberalizowanym (okres obowiązywania, indeksacja cen, kary w razie wystąpienia rozbieżności między zużyciem a ilością przewidzianą w umowie...);
- kosztów sprzedaży ponoszonych przez dostawców energii elektrycznej, z podziałem na kategorie klientów lub miejsca odbioru;
- kategorii miejsc odbioru (szczególnie ze względu na ilość odbieranej energii), w odniesieniu do których dotychczas ubiegano się o stosowanie taryf powrotnych, dat w których złożono wnioski w tym zakresie oraz wpływu tych działań na opłaty ponoszone przez danych klientów.

Komisja uznała również, że system taryf powrotnych można było przypisać państwu i że był on finansowany, przynajmniej częściowo, przy użyciu zasobów państwowych pochodzących z dwóch obowiązkowych opłat oraz środków przedsiębiorstw publicznych. Komisja zauważyła także, że ani przedsiębiorstwa należące do sektorów wytwórczych lub usługowych otwartych

na konkurencję wewnątrzspółnotową, ani przedsiębiorstwa działające lub mogące działać w innych państwach członkowskich nie miały zamkniętego dostępu do zielonych i żółtych taryf powrotnych. Tak więc taryfy te zakłócały konkurencję, a przynajmniej groziły jej zakłóceniem, oraz wpływały na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Oprócz tego Komisja dokonała analizy pomocy w celu ustalenia jej zgodności ze wspólnym rynkiem. Na obecnym etapie swojej analizy Komisja ocenia, że żadne z odstępstw przewidzianych w art. 87 ust. 2 i art. 87 ust. 3 Traktatu WE nie ma zastosowania. Komisja dokonała następnie analizy pomocy w celu ustalenia, czy można ją uznać za rekompensatę za zarządzanie usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE. Na obecnym etapie wniosek płynący z tej analizy jest negatywny, w szczególności w odniesieniu do zastosowania taryf powrotnych do przedsiębiorstw innych niż małe przedsiębiorstwa.

3. WNIOSEK

Komisja rozszerza zakres wszczętego już na podstawie art. 88 ust. 2 Traktatu WE formalnego postępowania wyjaśniającego, dotyczącego regulowanych taryf na energię elektryczną, na system taryf powrotnych wynikający ze zmian wprowadzonych art. 166 ustawy nr 2008-776.

Komisja wzywa Francję do dostarczenia wszelkich informacji, które mogą pomóc w ocenie środka. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 wszelka pomoc bezprawnie przyznana beneficjentowi może podlegać zwrotowi.

Wszystkie zainteresowane strony zaprasza się do przekazywania uwag w terminie jednego miesiąca od dnia niniejszej publikacji.

TEKST PISMA

„Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les modifications apportées à la mesure citée en objet, elle a décidé d'étendre le champ d'application de la procédure prévue par l'article 88, paragraphe 2, du traité CE qui a été ouverte par sa décision C(2007) 2392 fin du 13 juin 2007 (ci-après "l'ouverture de 2007").

Par ailleurs, compte tenu des informations additionnelles acquises après l'ouverture de 2007, la Commission saisit cette occasion pour préciser son analyse de l'ensemble du système des tarifs de retour, à la fois tel qu'il s'appliquait avant les modifications en question et tel qu'il résulte de ces modifications.

1. PROCÉDURE

- (1) Par lettre du 13 juin 2007, la Commission a informé la France de sa décision d'ouvrir la procédure formelle d'examen prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE à l'encontre des "tarifs réglementés de vente de l'électricité" (ci-après dénommés "tarifs standards") et des "tarifs réglementés transitoires d'ajustement du marché" (ci-après dénommés "tarifs de retour"), tous deux dans leurs composantes jaune et verte, pour ce qui concerne leur application après le 1er juillet 2004 aux clients non résidentiels qui ne sont pas des petites entreprises.
- (2) La décision de la Commission d'ouvrir la procédure formelle d'examen a été publiée au *Journal officiel de l'Union européenne* ⁽¹⁾. La Commission a invité les intéressés à présenter leurs observations sur l'aide en cause. Cette procédure est à ce jour toujours ouverte.
- (3) Dans le cadre de son examen des mesures en question, la Commission a pris connaissance de l'article 166 de la loi n° 2008-776 du 4 août 2008 ⁽²⁾, entré en vigueur le 6 août 2008. Cette mesure modifie l'article 30-1 de la loi n° 2004-803 du 9 août 2004 modifiée ⁽³⁾, qui a institué le système des tarifs de retour. Par courrier réf. D/50075 du 14 janvier 2009, la Commission a demandé aux autorités françaises des informations sur cette mesure. Les autorités françaises ont transmis ces informations par courrier du 12 février 2009, enregistré par la Commission le même jour.
- (6) Jusqu'aux 1er juillet 2007, deux catégories de consommateurs finals coexistaient: les clients "éligibles" et les clients "non éligibles". Les clients éligibles sont ceux qui bénéficient du droit de conclure un contrat de fourniture d'électricité avec un fournisseur de leur choix à un prix librement fixé. En application des dispositions de la directive 2003/54/CE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2003 concernant des règles communes pour le marché intérieur de l'électricité et abrogeant la directive 96/92/CE ⁽⁴⁾, tous les clients non résidentiels ⁽⁵⁾ sont éligibles depuis le 1er juillet 2004 et tous les clients résidentiels le sont depuis le 1er juillet 2007.
- (7) En France, chaque client éligible est, pour chacun de ses sites de consommation, libre d'exercer ou non son éligibilité, c'est-à-dire de faire valoir son droit à conclure un contrat de fourniture d'électricité à un prix librement fixé avec un fournisseur de son choix, que ce fournisseur soit ou non un opérateur historique déjà présent sur le marché français avant la libéralisation de celui-ci. Le marché libre concerne les clients éligibles ayant exercé leur éligibilité. Sur le marché libre, le prix final payé pour l'électricité consommée comprend une part "fourniture", destinée au fournisseur d'électricité, et une part "réseaux" qui correspond à l'acheminement de l'électricité et aux charges d'utilisation des réseaux. Le montant de cette part est réglementé par l'Etat et est reversé aux gestionnaires des réseaux de transport et de distribution d'électricité. La part "fourniture" englobe les coûts que supporte le fournisseur pour l'obtention des volumes d'énergie revendus au client en question, les coûts de commercialisation liés à cette fourniture, et la marge de profit du fournisseur.

2. DESCRIPTION DE LA MESURE EN QUESTION

- (4) La Commission décrira dans un premier temps la genèse du système des tarifs de retour, son application jusqu'au 5 août 2008 et le contexte général dans lequel s'inscrit ce système. Elle décrira dans un deuxième temps les modifications introduites par l'article 166 de la loi n° 2008-776. Dans un troisième temps, elle présentera les niveaux des tarifs de retour applicables après le 16 août 2007. Les niveaux applicables avant cette date ont déjà été présentés dans l'ouverture de 2007.
- Le système des tarifs de retour jusqu'au 5 août 2008 et le contexte général*
- (5) En France, les consommateurs finals d'électricité peuvent acheter leur électricité à travers deux canaux principaux, le "marché libre" et le "marché réglementé".
- (8) Le marché réglementé concerne les clients non éligibles ainsi que les clients éligibles qui ont décidé de ne pas exercer leur éligibilité. Sur le marché réglementé, les consommateurs finals bénéficient d'un "service public de l'électricité". Le fonctionnement de ce système et les conditions d'accès au service public de l'électricité sont régis par la loi n° 2000-108 du 10 février 2000 relative à la modernisation et au développement du service public de l'électricité ⁽⁶⁾, en particulier ses articles 2, 4 et 22.
- (9) Sur le marché réglementé, les consommateurs finals achètent leur électricité à un fournisseur désigné par l'Etat et à des prix réglementés, les tarifs standards mentionnés au point 1 ci-dessus. L'Etat désigne les fournisseurs chargés de la distribution d'électricité dans le cadre du service public de l'électricité selon des zones de compétence géographiques. Il s'agit, sur environ 95 % du territoire

⁽¹⁾ JO C 164 du 18.7.2007, p. 9.

⁽²⁾ JORF n° 181 du 5.8.2008, p. 12471.

⁽³⁾ JORF n° 185 du 11 août 2004, p. 14256.

⁽⁴⁾ JO L 176 du 15.7.2003, p. 37.

⁽⁵⁾ L'article 2.11 de la directive 2003/54/EC définit les clients non résidentiels comme les personnes physiques ou morales achetant de l'électricité non destinée à leur usage domestique. Cette définition englobe les producteurs et les clients grossistes.

⁽⁶⁾ JORF n° 35 du 11.2.2000, p. 2143.

français, de l'entreprise *Electricité de France* (ci-après dénommée "EDF"). Les autres fournisseurs concernés sont généralement connus sous le nom de "distributeurs non nationalisés" (ci-après "DNN") ou "entreprises locales de distribution". EDF possède sa propre branche de production d'électricité. Les DNN, quant à eux, s'approvisionnent le plus souvent en électricité auprès d'EDF, à des prix eux-mêmes réglementés appelés "tarifs de cession de l'électricité aux distributeurs non nationalisés".

(10) L'article 66 de la loi n° 2005-781 du 13 juillet 2005 de programme fixant les orientations en matière de politique énergétique ⁽¹⁾ a donné à tout client éligible le droit de bénéficier d'une fourniture d'électricité aux tarifs standards pour tout site de consommation existant pour lequel l'éligibilité n'a pas été précédemment exercée, par ce client ou par une autre personne. Cet article a accordé le même droit aux clients éligibles pour leurs nouveaux sites de consommation pourvu que ceux-ci soient raccordés aux réseaux de distribution ou de transport d'électricité avant le 31 décembre 2007. Cet article de loi a par la suite été modifié. Dans sa version actuelle, qui résulte des modifications apportées par la loi n° 2008-66 du 21 janvier 2008 relative aux tarifs réglementés d'électricité et de gaz naturel ⁽²⁾, il permet de bénéficier d'une fourniture d'électricité aux tarifs standards:

— à tout consommateur final pour la consommation d'un site pour lequel l'éligibilité n'a pas été exercée, que ce soit par ce consommateur ou par une autre personne;

— à tout consommateur final domestique ⁽³⁾, pour la consommation d'un site pour lequel il n'a pas lui-même exercé son éligibilité, et à condition d'en faire la demande avant le 1er juillet 2010;

— à tout consommateur final domestique pour la consommation d'un site pour lequel il a exercé son éligibilité depuis plus de six mois, et à condition d'en faire la demande avant le 1er juillet 2010;

— à tout consommateur final non domestique souscrivant une puissance électrique égale ou inférieure à 36 kilovoltampères pour la consommation d'un site pour lequel il n'a pas exercé son éligibilité lui-même et à condition d'en faire la demande avant le 1er juillet 2010.

Par ailleurs, l'article 66-2 de la loi n° 2005-781, introduit par l'article 24 de la loi n° 2007-290 du 5 mars 2007 instituant le droit au logement opposable et portant diverses mesures en faveur de la cohésion sociale ⁽⁴⁾, a repoussé au 1er juillet 2010 la date jusqu'à laquelle les sites de consommation nouvellement raccordés aux réseaux de distribution ou de transport d'électricité peuvent faire l'objet d'un droit à la fourniture d'électricité aux tarifs standards. Par construction et ainsi qu'il est explicitement prévu à l'article 2, paragraphe III, de la loi n° 2000-108, l'obligation de fourniture d'électricité aux tarifs standards aux clients qui en bénéficient repose sur EDF et les DNN, selon la zone géographique dans laquelle est situé le site de consommation concerné.

(11) Les conditions de fixation et de mise à jour des tarifs standards sont déterminées par l'article 4 de la loi n° 2000-108 et par le décret n° 88-850 du 29 juillet 1988 relatif au prix de l'électricité ⁽⁵⁾. L'article 4 de la loi n° 2000-108 prévoit que les tarifs standards soient définis en fonction de catégories fondées sur les caractéristiques intrinsèques des fournitures, en fonction des coûts de ces fournitures. Cet article de loi prévoit en outre que les décisions relatives aux tarifs standards soient prises conjointement par les ministres chargés de l'économie et de l'énergie, sur avis de la Commission de régulation de l'énergie (ci-après dénommée "la CRE") fondés sur l'analyse des coûts techniques et de la comptabilité générale des opérateurs. Le décret n° 88-850, quant à lui, s'appliquait avant la libéralisation du marché de l'électricité à l'ensemble des prix de vente de l'électricité aux consommateurs finals. Il prévoit que l'évolution des tarifs standards soit arrêtée chaque année et traduise la variation du coût de revient de l'électricité, constitué des charges d'investissement et des charges d'exploitation du parc de production et des réseaux de transport et de distribution, ainsi que des charges de combustible. Il prévoit de plus que la tarification de l'électricité traduise les coûts de production et de mise à disposition de cette énergie aux usagers.

(12) Les tarifs standards sont segmentés par catégories d'utilisateurs dites "options tarifaires". Les options tarifaires sont fonctions de paramètres tels que la puissance de raccordement, la durée d'utilisation ou la faculté d'effacement de l'utilisateur. Certains clients peuvent être couverts par plusieurs options tarifaires et doivent alors choisir entre celles-ci.

(13) Les options tarifaires mentionnées ci-dessus sont regroupées en trois grandes catégories, appelées tarifs "bleus", "jaunes" et "verts".

⁽¹⁾ JORF n° 163 du 14.7.2005, p. 11570.

⁽²⁾ JORF n° 18 du 22.1.2008, p. 1122.

⁽³⁾ La notion de "client domestique" est équivalente à la notion de "client résidentiel".

⁽⁴⁾ JORF n° 55 du 6.3.2007, p. 4190.

⁽⁵⁾ JORF du 31.7.1988, p. 9841.

- Les tarifs bleus s'appliquent aux sites de consommation dont la puissance souscrite est inférieure ou égale à 36 kilovoltampères. Ces tarifs correspondent en général aux clients résidentiels et aux petits sites des clients non résidentiels.
- Les tarifs jaunes s'appliquent aux sites de consommation dont la puissance souscrite est comprise entre 36 et 250 kilovoltampères. Ces tarifs correspondent en général à des sites de consommation moyens de clients non résidentiels.
- Les tarifs verts s'appliquent aux sites de consommation dont la puissance souscrite est supérieure à 250 kilovoltampères, et qui sont raccordés soit à un réseau de distribution, soit directement au réseau de transport. Ces tarifs correspondent en général à de grands sites de consommation de clients non résidentiels.

Les termes "grands sites", "sites moyens" et "petits sites", mentionnés ci-dessus et dans la suite, correspondent à la segmentation traditionnellement utilisée par la CRE dans ses publications, et présentée par exemple en page 7 de l'*Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008* ⁽¹⁾.

- (14) Les tarifs standards sont des prix intégrés qui incluent le prix de la fourniture d'électricité ainsi que l'ensemble des charges d'acheminement et d'utilisation des réseaux.
- (15) Depuis le 1er janvier 2004, les tarifs standards ont été révisés à trois reprises, respectivement par arrêtés ministériels des 10 août 2006 ⁽²⁾, 13 août 2007 ⁽³⁾ et 12 août 2008 ⁽⁴⁾. La structure du système tarifaire, c'est-à-dire l'ensemble des options et versions tarifaires proposées aux différents consommateurs finals en fonction de leurs puissances de raccordement et de leurs profils de consommation, est restée essentiellement inchangée depuis 2004. Les différentes révisions du niveau des tarifs standards ont pris la forme d'une augmentation moyenne définie spécifiquement pour chacune des trois grandes catégories d'options tarifaires mentionnées au point 13 ci-dessus et déclinée ensuite pour chaque option et version tarifaire.

⁽¹⁾ Disponible à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches (site visité le 9 février 2009).

⁽²⁾ JORF n° 186 du 12.8.2006, p. 12005.

⁽³⁾ JORF n° 188 du 15.8.2007, p. 13749.

⁽⁴⁾ JORF n° 189 du 14.8.2008, p. 12882.

- (16) Comme il est indiqué au point 10 ci-dessus, un client final non domestique ayant exercé son éligibilité pour un site de consommation ne peut plus bénéficier du droit d'être approvisionné en électricité aux tarifs standards sur le marché réglementé s'il a exercé son éligibilité pour ce site.
- (17) Jusqu'au 7 décembre 2006, il résultait de ces dispositions que sur le marché libre, les prix pouvaient évoluer indépendamment du niveau des tarifs standards, dans la mesure où un consommateur final alimenté sur le marché libre ne pouvait revenir vers le marché réglementé si le prix qu'il obtenait sur le marché libre était supérieur aux tarifs standards.
- (18) L'article 15, paragraphe V, et l'article 16 de la loi n° 2006-1537 du 7 décembre 2006 relative au secteur de l'énergie ⁽⁵⁾ ont modifié cet état de fait en instaurant le système des tarifs de retour ⁽⁶⁾. Ce système permet aux consommateurs finals alimentés sur le marché libre de bénéficier à nouveau d'un prix réglementé, sous certaines conditions.

- (19) Dans sa version initiale, le système des tarifs de retour permettait à tout consommateur final alimenté sur le marché libre de demander à son fournisseur d'électricité le remplacement de la clause de prix du contrat de fourniture par un "tarif de retour", fixé par l'Etat, et ce pour une période de deux ans à compter de sa demande, les autres clauses du contrat de fourniture demeurant inchangées ⁽⁷⁾. Pour bénéficier du tarif de retour, un consommateur final devait en avoir fait la demande écrite à son fournisseur avant le 1er juillet 2007.

- (20) Par ailleurs, l'article 30-1 de la loi n° 2004-803 prévoyait que le tarif de retour "*s'applique de plein droit aux contrats en cours à compter de la date à laquelle la demande est formulée*" et qu' "*il s'applique également aux contrats conclus postérieurement à la demande écrite visée au premier alinéa du présent I, y compris avec un autre fournisseur*". Ainsi, si le contrat de fourniture d'un consommateur final ayant demandé à bénéficier du tarif de retour venait à échéance au cours des deux années suivant la demande initiale, ce consommateur pouvait demander à tout

⁽⁵⁾ JORF n° 284 du 8.12.2006, p. 18531.

⁽⁶⁾ Ces mesures ont introduit les articles 30-1 et 30-2 dans la loi n° 2004-803 du 9 août 2004 relative aux services publics de l'électricité et du gaz et aux entreprises électriques et gazières, qui instaurent et régissent le système des tarifs de retour.

⁽⁷⁾ Source: "*Note interprétative sur la mise en œuvre du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché*", Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie, disponible à l'adresse suivante: http://www.industrie.gouv.fr/energie/electric/note-interpretative-tarif_retour.pdf (site visité le 9 février 2009).

fournisseur d'électricité acceptant de conclure un contrat de fourniture avec lui qu'il l'alimente au tarif de retour jusqu'à la fin de cette période de deux ans ⁽¹⁾.

(21) Il résultait des dispositions décrites ci-dessus que:

— tout consommateur final qui n'avait pas demandé à bénéficier du système des tarifs de retour pour un site de consommation donné avant le 1er juillet 2007 ne pouvait plus bénéficier de ce système pour ce même site au-delà du 1er juillet 2007;

— plus aucun consommateur final ne pouvait bénéficier du système des tarifs de retour au-delà du 1er juillet 2009.

(22) Comme les tarifs standards, les tarifs de retour sont des prix intégrés qui incluent le prix de la fourniture d'énergie ainsi que l'ensemble des charges d'acheminement et d'utilisation des réseaux de transport et de distribution. L'article 30-I de la loi n° 2004-803 prévoit que le tarif de retour ne puisse être supérieur de plus de 25 % au tarif standard applicable à un site de consommation présentant les mêmes caractéristiques.

(23) Les niveaux des tarifs de retour sont fixés par arrêté ministériel, par référence au niveau du tarif standard qui serait applicable à un consommateur présentant les mêmes caractéristiques et qui n'aurait pas exercé son éligibilité. L'arrêté du 3 janvier 2007 fixant le niveau du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché ⁽²⁾ fixe les valeurs relatives suivantes:

— pour le tarif bleu, 10 % de plus que le tarif standard,

— pour le tarif jaune, 20 % de plus que le tarif standard,

— pour le tarif vert, 23 % de plus que le tarif standard.

(24) Il résulte de ces dispositions que dès lors que les tarifs standards subissent une évolution, celle-ci s'applique aux tarifs de retour ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Source: "Note interprétative sur la mise en œuvre du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché" (voir note de bas de p. 18).

⁽²⁾ JORF n° 4 du 5.1.2007, p. 170.

⁽³⁾ Source: "Note interprétative sur la mise en œuvre du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché" (voir note de bas de p. 18).

(25) Le tableau ci-après résume les informations disponibles concernant le niveau des tarifs standards et des tarifs de retour après l'entrée en vigueur de l'arrêté ministériel du 13 août 2007 mentionné au point 15 ci-dessus ⁽⁴⁾:

	Tarifs standards (en EUR/MWh ⁽¹⁾ hors taxes)		Tarifs de retour (en EUR/MWh hors taxes)	
	du 16 août 2007 au 15 août 2008	à partir du 15 août 2008	du 16 août 2007 au 15 août 2008	à partir du 15 août 2008
Bleu	88,8	90,6	97,7	99,7
Jaune	70,3	74,5	84,4	89,4
Vert A.	52,6	56,8	64,7	69,9

⁽¹⁾ mégawatts heure

(26) La Commission renvoie à la lettre mentionnée au point 1 ci-dessus en ce qui concerne les niveaux des tarifs standards et des tarifs de retour applicables avant le 16 août 2007.

(27) En vertu de l'article 30-2 de la loi n° 2004-803, les fournisseurs d'électricité qui alimentent certains de leurs clients au tarif de retour à la suite d'une demande adressée par ceux-ci et qui établissent qu'ils ne peuvent produire ou acquérir les quantités d'électricité nécessaires à l'alimentation de ces clients à un prix inférieur à la part "fourniture" du tarif de retour, bénéficient d'une compensation. Cette compensation couvre la différence entre d'une part, le coût de revient de la production du fournisseur en question ou le prix auquel il se fournit sur le marché de gros, pris en compte dans la limite d'un plafond qui lui est spécifique et qui est déterminé selon des règles prévues par un arrêté ministériel, et d'autre part, les recettes correspondant aux fournitures en question. Le cas échéant, le coût de revient de la production d'un fournisseur est évalué en prenant en compte le coût de revient de la production des "sociétés liées" à ce fournisseur implantées sur le territoire national. La notion de "société liée" est définie dans l'article 30-2 de la loi n° 2004-803 ⁽⁵⁾. Les charges compensées sont calculées sur la base d'une comptabilité tenue par les fournisseurs selon des règles établies par la CRE. Cette comptabilité est contrôlée à leurs frais et la CRE peut la faire vérifier par un organisme indépendant de son choix.

⁽⁴⁾ Source: Avis de la CRE du 11 août 2008 sur le projet d'arrêté relatif aux prix de vente de l'électricité (JORF n° 189 du 14.8.2008, texte n° 98). Cet avis n'indique pas les niveaux des tarifs de retour. La Commission les a calculés en se fondant sur les dispositions de l'arrêté ministériel du 3 janvier 2007 précité.

⁽⁵⁾ Deux sociétés sont considérées comme liées au terme de l'article 30-2 de la loi n° 2004-803 si l'une détient, directement ou par personne interposée, la majorité du capital social de l'autre ou y exerce en fait le pouvoir de décision, ou bien si une tierce entreprise exerce une telle forme de contrôle sur chacune de ces deux sociétés.

- (28) Les règles détaillées régissant le système de compensation sont établies par le décret n° 2007-689 du 4 mai 2007 relatif à la compensation des charges du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché ⁽¹⁾. Le plafond mentionné au point 27 ci-dessus est calculé par référence aux prix observés sur le marché de gros français de manière, selon les autorités françaises, à éviter les comportements spéculatifs et les abus. Le plafond résultait initialement d'une formule de calcul déterminée par un arrêté ministériel du 4 mai 2007 ⁽²⁾. Cette formule définissait le plafond comme une combinaison de moyennes de prix observés sur la principale bourse française de l'électricité (Powernext) pour les contrats à terme standardisés annuels, trimestriels, mensuels et journaliers en base et en pointe ⁽³⁾. Elle ne permettait qu'une adaptation marginale du plafond aux spécificités de chaque fournisseur concerné. Elle a été modifiée par un arrêté ministériel du 22 décembre 2008 ⁽⁴⁾, qui l'a affinée de manière à mieux prendre en compte dans le calcul du plafond les spécificités de chaque fournisseur, en particulier le profil de consommation de ses clients alimentés au tarif de retour.
- (29) Il résulte des dispositions décrites ci-dessus que si un fournisseur dispose de manière directe ou par l'intermédiaire de sociétés liées de moyens de production en France couvrant l'ensemble de la consommation de ses clients finals et dont le coût de revient est inférieur aux prix du marché de gros français, les charges faisant l'objet d'une compensation sont définies par référence à ces coûts de revient et non par rapport aux prix observés sur le marché de gros. De plus, si ces coûts sont inférieurs à la part fourniture des tarifs de retour, le fournisseur en question ne bénéficie d'aucune compensation. Tel est le cas d'EDF, qui fournit la majorité des volumes d'électricité livrés dans le cadre du système des tarifs de retour sur le marché libre ⁽⁵⁾, et qui dispose d'importances capacités de production nucléaires et hydrauliques dont le coût de production est inférieur à la part fourniture des tarifs de retour.
- (30) Dans la mesure où un fournisseur ne dispose pas, directement ou par l'intermédiaire de sociétés liées, de moyens de production en France couvrant l'ensemble de la consommation de ses clients finals, la compensation qui lui est versée est déterminée, dans la limite du plafond mentionné au point 27 ci-dessus, à partir des prix observés sur le marché de gros, des quantités d'électricité vendues aux clients finals situés en France, des coûts de revient associés aux moyens de production dont dispose ce fournisseur en France directement ou par l'intermédiaire de sociétés liées, et de la part de ces quantités produite au moyens de ces capacités de production.
- (31) Par ailleurs, les coûts de commercialisation liés à la fourniture au tarif de retour, déduits des recettes liés à cette fourniture, sont également pris en compte dans le calcul de la compensation. Ils sont soit pris forfaitairement égaux à 0,4 EUR/MWh soit ceux exposés par le fournisseur concerné à la CRE dans la limite de 1,2 EUR/MWh. Enfin, les dispositions législatives et réglementaires régissant le mécanisme de compensation ne prévoient pas de marge de profit pour les fournisseurs compensés.
- (32) La compensation est financée par le produit de deux contributions obligatoires:
- une part de la "contribution au service public de l'électricité", charge payable par l'ensemble des clients et instaurée par l'article 5, paragraphe I, de la loi n° 2000-108. Cette part est limitée à un montant de 0,55 EUR/MWh prélevé sur l'assiette de la "contribution au service public de l'électricité". Elle est également limitée par le fait qu'aux termes de la loi, elle ne peut rendre le montant total de la contribution au service public de l'électricité supérieur à celui qui était applicable le 9 décembre 2006, soit 4,5 EUR/MWh;
 - une contribution due par les producteurs d'électricité exploitant des installations d'une puissance installée totale de plus de 2 gigawatts. Cette contribution est assise sur leur production d'électricité d'origine nucléaire et hydraulique au cours de l'année précédente. L'article 30-2 de la loi n° 2004-803 la limitait initialement à 1,3 EUR par MWh produit par les installations d'origine nucléaire et hydraulique d'une capacité de plus de 2 gigawatts. L'article 134 de la loi de finances rectificative pour 2008 ⁽⁶⁾ a porté ce plafond à 3 EUR/MWh.
- ⁽¹⁾ JORF n° 105 du 5.5.2007, p. 7952.
- ⁽²⁾ Arrêté ministériel du 4 mai 2007 fixant le plafond du coût d'approvisionnement des fournisseurs qui alimentent des clients au tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché (JORF n° 105 du 5.5.2007, p. 7956).
- ⁽³⁾ Les contrats à terme en base correspondent à une fourniture d'électricité constante au cours d'une période donnée (une année, un trimestre, un mois, un jour...). Les contrats à terme en pointe correspondent à une fourniture d'électricité de 8 heures à 20 heures hors week-ends.
- ⁽⁴⁾ Arrêté du 22 décembre 2008 modifiant l'arrêté du 4 mai 2007 fixant le plafond du coût d'approvisionnement des fournisseurs qui alimentent des clients au tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché et l'arrêté du 25 octobre 2006 fixant les modalités de remboursement partiel de la contribution aux charges de service public de l'électricité (JORF n° 0302 du 28.12.2008, p. 20298).
- ⁽⁵⁾ Voir par exemple l'Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008 de la CRE, disponible à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches (site visité le 9 février 2009). Il est indiqué en page T1 de ce document que les fournisseurs alternatifs (par opposition aux fournisseurs historiques), n'alimentent que 35 % de la consommation au tarif de retour (appelé "TARTAM" dans ce document). EDF est de loin le principal fournisseur historique actif sur le marché libre.
- ⁽⁶⁾ Loi n° 2008-1443 du 30 décembre 2008 (JORF n° 0304 du 31.12.2008, p. 20518).

(33) La loi prévoit que le produit de ces deux contributions soit perçu par la Caisse des dépôts et consignations. Le montant de la compensation à laquelle a droit chaque fournisseur concerné est calculé par la CRE à partir de déclarations que lui font parvenir lesdits fournisseurs. La CRE transmet le résultat de ces calculs à la Caisse des dépôts et consignations qui procède aux versement correspondants.

(34) Dans le cas où les prélèvements ci-dessus ne suffiraient pas à payer la totalité des compensations pour une année donnée, le manque à collecter serait ajouté au montant des charges à prélever l'année suivante.

Modifications introduites par l'article 166 de la loi n° 2008-776 du 4 août 2008

(35) L'article 166 de la loi n° 2008-776 permet à un consommateur final dont un site de consommation était déjà alimenté en électricité dans le cadre du système des tarifs de retour lors de l'entrée en vigueur de cet article de loi de continuer à bénéficier des tarifs de retour pour ce site jusqu'au 30 juin 2010. En vertu des dispositions législatives préexistantes, il ne devait initialement en bénéficier qu'au cours d'une période de deux ans prenant fin au plus tard le 30 juin 2009.

(36) Par ailleurs, alors qu'avant l'entrée en vigueur de l'article 166 de la loi n° 2008-776, les demandes visant à bénéficier du système des tarifs de retour n'étaient plus recevables depuis le 1er juillet 2007, l'article 166 de la loi n° 2008-776 permet à tout consommateur final de faire une demande, et ce jusqu'au 30 juin 2010.

(37) D'autre part, il prévoit qu'un consommateur final qui, pour l'alimentation d'un site, renonce au bénéfice des tarifs de retour ne puisse plus demander à en bénéficier à nouveau pour l'alimentation dudit site.

(38) Enfin, il stipule qu'aucun consommateur final ne pourra bénéficier du système des tarifs de retour au-delà du 30 juin 2010.

Niveaux des tarifs de retour après le 16 août 2007 et parts "fourniture"

(39) La Commission reproduit ci-après la part "fourniture" moyenne des tarifs de retour "verts", "jaunes" et "bleus", c'est-à-dire le montant total du tarif de retour, diminué des coûts d'acheminement de l'électricité et d'utilisation des réseaux. Ces données ont été calculées à partir de

l'avis de la CRE du 11 août 2008 sur le projet d'arrêté relatif aux prix de vente de l'électricité⁽¹⁾. Dans cet avis, la CRE a calculé la part "fourniture" des tarifs standards en déduisant du montant total des tarifs standards le tarif d'utilisation des réseaux publics en vigueur (TURPE2) et la contribution tarifaire d'acheminement. Pour obtenir la part "fourniture" du tarif de retour, il suffit donc de retrancher du tarif de retour la différence entre le tarif standard correspondant et la part fourniture de celui-ci.

	Tarifs de retour (en EUR/MWh hors taxes)		Part fourniture tarifs de retour (en EUR/MWh hors taxes)	
	du 16 août 2007 au 15 août 2008	à partir du 15 août 2008	du 16 août 2007 au 15 août 2008	à partir du 15 août 2008
Bleu	98	100	57	59
Jaune	84	89	52	57
Vert A.	65	70	47	52

Les valeurs présentées ci-dessus pour la part "fourniture" des tarifs de retour jaunes et verts applicables après le 15 août 2008 ont été confirmées par les autorités françaises.

(40) La suite de la présente lettre est consacrée à l'appréciation préliminaire du système des tarifs de retour, tel qu'il s'appliquait avant les modifications apportées par l'article 166 de la loi n° 2008-776 et tel qu'il s'applique depuis l'introduction de ces modifications. La Commission considère en effet qu'il est pertinent de préciser, au delà de l'ouverture de 2007 qui porte à la fois sur les tarifs standards et les tarifs de retour, son analyse de l'ensemble du système des tarifs de retour à la lumière des nouvelles informations dont elle dispose. Par souci de cohérence avec l'analyse développée dans l'ouverture de 2007, la Commission limitera cette appréciation préliminaire aux tarifs de retour verts et jaunes, tout en renvoyant pour le reste à ladite décision d'ouverture

3. APPRÉCIATION PRÉLIMINAIRE DE LA MESURE AU REGARD DE L'ARTICLE 87 PARAGRAPHE 1 DU TRAITÉ CE

(41) L'article 87 paragraphe 1 du traité CE dispose que sont incompatibles avec le marché commun, dans la mesure où elles affectent les échanges entre Etats membres, les aides accordées par les Etats ou au moyen de ressources d'Etat sous quelque forme que ce soit qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.

⁽¹⁾ JORF n° 189 du 14.8.2008, texte n° 98.

(42) Afin de déterminer si le système des tarifs de retour comporte un élément d'aide d'Etat au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité, la Commission doit évaluer si cette mesure:

- accorde un avantage économique à certaines entreprises ou certaines productions,
- est sélective,
- est imputable à l'Etat et financée par des ressources d'Etat,
- pourrait fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions et affecte ou menace d'affecter les échanges entre les États membres.

(43) Comme elle l'avait fait dans l'ouverture de 2007, la Commission a analysé l'existence d'un élément d'aide d'Etat au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE dans le chef des clients non résidentiels bénéficiant du système des tarifs de retour.

3.1. Avantage

(44) Il y a avantage si une mesure étatique permet à une entreprise de ne pas supporter des charges auxquelles elle devrait normalement faire face en l'absence de la mesure⁽¹⁾. Le paiement de son approvisionnement en électricité est indubitablement une charge dont une entreprise est normalement redevable. Il convient donc d'analyser si les mesures en examen conduisent à un allègement de cette charge.

(45) La Commission note qu'il est utile de distinguer deux situations possibles:

- celle d'un consommateur final qui pour un site de consommation donné, demande l'application du tarif de retour à un contrat de fourniture en cours, alors qu'il n'avait pas demandé à bénéficier de ce tarif lors de la conclusion dudit contrat⁽²⁾;

⁽¹⁾ Voir arrêt de la Cour du 2.2.1988 dans les affaires jointes C-67/85, C-68/85 et C-70/85, *Kwekerij Gebroeders van der Kooy c/ Commission*, point 28.

⁽²⁾ Cette situation concerne en particulier les consommateurs finals qui n'avaient pas le droit de bénéficier du système des tarifs de retour lors de la conclusion de leur contrat, soit parce que le contrat de fourniture a été conclu avant l'entrée en vigueur de la loi n° 2006-1537, soit parce qu'il a été conclu entre le 30 juin 2007 et l'entrée en vigueur de l'article 166 de la loi n° 2008-776 alors que le consommateur en question n'avait pas demandé l'application du tarif de retour à son précédent contrat de fourniture.

— celle d'un consommateur final qui pour un site de consommation donné demande l'application du tarif de retour à un nouveau contrat de fourniture dès la conclusion de celui-ci.

Application du tarif de retour aux contrats de fourniture en cours

(46) Il résulte de la législation française que lorsqu'un consommateur final demande l'application du tarif de retour à un contrat de fourniture en cours, auquel le tarif de retour ne s'appliquait pas jusqu'à présent, seul le prix est modifié, les autres clauses contractuelles continuant à s'appliquer.

(47) Il est donc évident que dans un tel cas de figure, un consommateur final a intérêt à demander le bénéfice du système des tarifs de retour si et seulement si le tarif de retour auquel il peut prétendre est inférieur au prix qui résulte des stipulations de son contrat de fourniture.

(48) Par ailleurs, dans un tel cas, le bénéfice du tarif de retour n'est pas subordonné à l'accord du fournisseur concerné mais s'impose à celui-ci dès lors que le consommateur final lui adresse sa demande.

(49) Ainsi, l'application du tarif de retour à un contrat de fourniture en cours conduit, pour le consommateur final qui en fait la demande, à une réduction du prix auquel il paye son électricité par rapport au niveau qui résulte des dispositions d'un contrat librement conclu avec son fournisseur, sans qu'aucune contrepartie ne soit exigée de sa part et sans que cet allègement ne résulte d'un accord passé avec le fournisseur. Il en résulte donc un avantage économique dans le chef de ce consommateur, qui est directement lié à cette réduction du prix.

Application du tarif de retour à un nouveau contrat de fourniture

(50) Il résulte de la législation qu'il existe des situations dans lesquelles un consommateur final qui doit conclure un nouveau contrat de fourniture peut demander à bénéficier du tarif de retour dans le cadre de ce nouveau contrat. Dans ce type de situations, contrairement au cas de figure décrit aux points 46 à 49 (demande d'application du tarif de retour à un contrat en cours), aucun fournisseur d'électricité n'est obligé d'alimenter un tel consommateur au tarif de retour, puisqu'il lui est loisible de ne pas conclure un nouveau contrat avec ce consommateur. Si un fournisseur accepte de conclure un contrat de fourniture pour lequel son client demande l'application du tarif de retour, c'est parce qu'il y consent librement. Comme le montrent les considérations qui suivent, ce n'est pas pour autant que le système des tarifs de retour ne confère pas d'avantage dans ce type de situations.

- (51) Afin de savoir si dans un tel cas de figure, le système des tarifs de retour procure un avantage économique au consommateur final concerné, il convient de vérifier si en l'absence de ce système, le consommateur en question aurait obtenu un prix aussi bas que le tarif de retour pour son nouveau contrat de fourniture. Il convient d'abord de noter qu'un consommateur final a intérêt à demander l'application du tarif de retour à son nouveau contrat de fourniture si et seulement si la part "fourniture" du tarif de retour est inférieure au prix qu'il pourrait obtenir des fournisseurs opérant sur le marché libre sans recourir à ce tarif, c'est-à-dire au "prix de marché". L'avantage de prix qu'il reçoit en demandant l'application du tarif de retour résulte donc de la différence entre ce prix de marché et le tarif de retour. Il convient d'identifier le "prix de marché" en question.
- (52) Selon la CRE ⁽¹⁾, les mécanismes de formation des prix sur le marché libre, dans le cas où les tarifs de retour ne s'appliquent pas, diffèrent selon le type de site de consommation concerné. Pour les sites de consommation grands et moyens, les prix sont généralement calés sur les prix du marché de gros. Pour les petits sites, il existe de nombreuses offres calées sur les tarifs standards bleus.
- (53) Cette différence peut s'expliquer par le fait que les tarifs standards bleus sont nettement supérieurs aux tarifs standards verts et jaunes, ainsi que par l'existence d'un mécanisme d'enchères qui semble permettre aux fournisseurs d'électricité d'offrir aux petits clients non résidentiels des prix du même ordre de grandeur que les tarifs standards bleus.
- (54) Il en résulte donc qu'au moins pour les sites de consommation de grande et de moyenne tailles, les prix qui seraient pratiqués par les fournisseurs en l'absence du tarif de retour devraient refléter le niveau des prix de gros. Comme semble d'ailleurs le confirmer l'arrêté ministériel du 22 décembre 2008 mentionné au point 28 ci-dessus, les prix de l'électricité fournie sur le marché libre à un site de consommation de grande ou de moyenne taille devraient, en l'absence du tarif de retour, correspondre dans une large mesure à une combinaison des prix des contrats à terme en base et en pointe observés sur le marché de gros, cette combinaison étant liée au profil de consommation du site en question.
- (55) Selon les indications fournies par la CRE ⁽²⁾, il apparaît que les prix des contrats à terme sur le marché de gros fluctuent beaucoup plus que les tarifs de retour et étaient nettement supérieurs à la part "fourniture" des tarifs de retour verts et jaunes au cours des trois premiers trimestres de l'année 2008. Les prix des contrats annuels en base pour 2009 s'élevaient à 85,6 EUR/MWh au 30 septembre 2008. Les prix des contrats annuels en pointe pour 2009, s'élevaient quant à eux à près de 120 EUR/MWh à cette même date. Les autorités françaises ont quant à elles indiqué qu'au cours du premier semestre de l'année 2008, les prix des contrats annuels en base sur Powernext sont passés de 60 à 80 EUR/MWh en passant par un maximum à plus de 90 EUR/MWh. Ces valeurs sont à comparer à celles qui figurent au point 39 ci-dessus. De plus, les informations publiées par la CRE ⁽³⁾ font apparaître qu'entre décembre 2006 et début 2008, la part fourniture du tarif de retour vert a toujours été inférieure au prix des contrats annuels en base et en pointe.
- (56) Ces indications démontrent à tout le moins que les prix du marché de gros sont susceptibles de se situer à des niveaux supérieurs à la part fourniture des tarifs de retour verts et jaunes (hors coûts de commercialisation et marge du fournisseur) au cours de la période d'application du système des tarifs de retour, c'est-à-dire jusqu'au 30 juin 2010. Tel était d'ailleurs le cas lorsque les modifications du système des tarifs de retour ont été adoptées, en août 2008.
- (57) S'agissant en revanche des sites de consommation de petite taille, il est peu probable que le système des tarifs de retour puisse présenter un intérêt pour un consommateur qui négocie un nouveau contrat de fourniture, dans la mesure où il existe sur le marché libre des offres alignées sur les tarifs standards bleus, qui par définition sont inférieurs aux tarifs de retour correspondants.
- (58) A la lumière de ces éléments, la Commission estime à ce stade de son analyse que le système des tarifs de retour procure un avantage économique à un consommateur qui pour un site de consommation donné de grande ou de moyenne taille, demande l'application du tarif de retour à un nouveau contrat de fourniture dès la conclusion de celui-ci, cet avantage résultant directement de la différence entre d'une part, les prix observés sur le marché de gros lors de la conclusion du contrat, auxquels il convient d'ajouter une somme permettant de couvrir les coûts de commercialisation ainsi qu'une marge raisonnable, et d'autre part, la part "fourniture" du tarif de retour applicable.
- (59) Cette conclusion n'est en rien infirmée par le fait que dans ce type de situations, le fournisseur consent librement à conclure un contrat auquel son client demande l'application du tarif de retour. En effet, lorsqu'un

⁽¹⁾ Voir page 110 du rapport annuel du 9 juillet 2008 de la CRE, publié à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/documents/publications/rapports_annuels (site visité le 9 février 2009).

⁽²⁾ Voir par exemple l'Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008 de la CRE, page 22, disponible à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches (site visité le 9 février 2009).

⁽³⁾ Voir figure 39, page 107 du rapport annuel mentionné dans la note de bas de page 34 ci-dessus.

fournisseur d'électricité est confronté à un consommateur final ayant le droit de demander l'application du tarif de retour à son nouveau contrat de fourniture, il ne peut espérer lui imposer un prix supérieur au tarif de retour: dans la mesure où il existe un mécanisme de compensation assurant en principe les fournisseurs alimentant des clients au tarif de retour que ces fournitures ne leur occasionneront pas de pertes, il doit raisonnablement s'attendre à ce que s'il refuse de conclure un contrat avec le consommateur final en question, celui-ci trouvera un autre fournisseur qui acceptera de l'alimenter au tarif de retour. Dès lors, le fournisseur en question ne peut raisonnablement espérer que le consommateur final renoncera au bénéfice du tarif de retour. Il peut avoir intérêt à lui proposer un contrat de fourniture, même si ce contrat donne lieu à des profits limités voire nuls jusqu'au 30 juin 2010. Cela peut notamment lui permettre de conserver le consommateur en question dans son portefeuille de clients. Il peut éventuellement conclure avec lui un contrat s'appliquant au-delà du 30 juin 2010, donnant lieu à des profits normaux au-delà de cette date. Il peut aussi conclure un contrat venant à échéance au 30 juin 2010, le prix contractuel pouvant être le tarif de retour applicable au consommateur en question, maximisant ainsi ses chances de pouvoir conclure un nouveau contrat de fourniture à un prix de marché avec ce client à l'expiration du contrat en question.

- (60) En l'absence des dispositions législatives instituant et prolongeant le système des tarifs de retour, il n'y aurait en revanche aucune raison pour un fournisseur d'accepter sans contrepartie de conclure un contrat de fourniture à un prix inférieur au "prix de marché", qui correspond aux prix observés sur le marché de gros, augmenté d'une somme permettant de couvrir ses coûts de commercialisation ainsi qu'une marge de profit raisonnable.
- (61) En conclusion, chaque fois qu'un consommateur final demande l'application du tarif de retour à un nouveau contrat de fourniture dès la conclusion de celui-ci, il bénéficie d'un avantage économique se traduisant par un prix moindre que celui qu'il paierait en l'absence du système des tarifs de retour. Cet avantage économique se mesure directement à partir de la différence entre "le prix de marché" mentionné au point précédent et la part fourniture du tarif de retour. A la différence du cas de figure décrit aux points 46 à 49 ci-dessus (demande d'application du tarif de retour à un contrat en cours), le prix qui résulte des clauses du nouveau contrat en question (prix contractuel "nominal") n'est pas un paramètre pertinent pour mesurer l'avantage économique dont jouit le consommateur en question. En effet, ce prix nominal a été influencé par le droit du consommateur final concerné à bénéficier du tarif de retour, et peut même dans certains cas être égal au tarif de retour.

Conclusion sur l'existence d'un avantage économique

- (62) A ce stade de son analyse, la Commission estime que le système des tarifs de retour procure un avantage

économique à tous les clients non résidentiels qui en demandent l'application pour des sites de consommation grands ou moyens.

- (63) La Commission espère que les observations que soumettront les autorités françaises et les parties intéressées à la suite de sa décision d'étendre la procédure formelle d'examen en cours lui apporteront des informations lui permettant d'approfondir son analyse de l'existence d'un avantage économique au sein du système des tarifs de retour. Elle espère en particulier recevoir des informations précises qui sous forme de données agrégées ou d'échantillons représentatifs, se rapporteront:

— au mode de construction et au niveau des offres de prix des fournisseurs d'électricité sur le marché libre, par type de clients ou de sites de consommation, au cours des trois périodes qui doivent être distinguées dans l'analyse du système des tarifs de retour: 1) entre l'introduction du dispositif (le 9 décembre 2006) et le 30 juin 2007, 2) entre le 1er juillet 2007 et le 5 août 2008, 3) depuis le 6 août 2008;

— aux principales autres caractéristiques des contrats de fourniture d'électricité proposés sur le marché libre (durée, indexation du prix, pénalités en cas d'écart de consommation par rapport aux quantités prévues dans le contrat...);

— aux coûts de commercialisation supportés par les fournisseurs d'électricité, par type de clients ou de sites de consommation;

— aux types de sites de consommation (notamment en termes de volumes de consommation) pour lesquels le bénéfice du tarif de retour a été demandé jusqu'à présent, aux dates auxquelles ces demandes ont été formulées et à leur effet sur les prix payés par les clients concernés.

3.2. Sélectivité

- (64) Bien que le système des tarifs de retour soit en principe ouvert à tout consommateur final ayant exercé son éligibilité, la Commission estime que ce système procure un avantage sélectif aux entreprises qui en bénéficient pour des sites de consommation grands ou moyens. En effet, pour qu'un avantage économique ne soit pas sélectif, il faut non seulement qu'il soit applicable à toutes les entreprises, mais encore qu'il soit à chaque instant le même pour toutes ces entreprises. La Commission considère que ces conditions ne sont pas remplies pour les raisons suivantes.

- (65) Premièrement, la Commission observe qu'entre le 1er juillet 2007 et le 6 août 2008, le système des tarifs de retour ne pouvait bénéficier qu'aux consommateurs qui en avaient fait la demande avant le 30 juin 2007, sans que cette restriction ne semble justifiée par la nature ou l'économie du système des tarifs de retour. En effet, dès lors que ce système avait pour but d'offrir aux consommateurs ayant exercé leur éligibilité des prix plus bas et moins fluctuants que les prix de marché, il ne paraît pas justifié d'avoir exclu certains consommateurs du système pendant que d'autres pouvaient encore en bénéficier. Dans le même ordre d'idées, aux termes de l'article 166 de la loi n° 2008-776, une entreprise qui a renoncé à bénéficier du tarif de retour pour l'un de ses sites de consommation ne peut plus en demander à nouveau le bénéfice, sans que cette restriction ne semble justifiée par la nature ou l'économie du système des tarifs de retour. En effet, dès lors que ce système a pour but d'offrir aux consommateurs ayant exercé leur éligibilité des prix plus bas et moins fluctuants que ceux qui résultent des mécanismes de marché, et ce jusqu'au 30 juin 2010, il ne semble pas justifié d'exclure certains consommateurs avant cette date.
- (66) Deuxièmement, l'avantage tiré des tarifs de retour est lié à la consommation d'électricité. Il contient donc un élément de sélectivité *de facto* en faveur des entreprises grandes consommatrices d'électricité, en particulier les entreprises dites "électro-intensives".
- (67) Troisièmement, les niveaux des tarifs de retour varient suivant le type de sites de consommation, sans que ces variations semblent justifiées par la logique de couverture des coûts qui sous-tend l'ensemble du dispositif tarifaire. En effet, les tarifs de retour dépendent dans une large mesure de la puissance de raccordement au réseau, qui présente elle-même un lien très étroit avec le volume de consommation du site. Les tarifs tendent manifestement à être d'autant plus faibles que la puissance de raccordement est élevée. Ceci est dû au fait que les tarifs de retour sont définis par référence aux tarifs standards, dont le niveau dépend dans une large mesure de la puissance de raccordement au réseau. Le système des tarifs standards est en principe fondé sur les coûts supportés pour l'alimentation des sites auxquels ces tarifs s'appliquent. Or, le coût unitaire lié à l'alimentation d'un site donné en électricité (hors coûts de commercialisation) ne semble pas avoir de raison de dépendre directement de la puissance de raccordement ou des volumes consommés.
- (68) Par ailleurs, comme il est indiqué au point 23 ci-dessus, les tarifs de retour sont définis par application d'une majoration aux tarifs standards correspondants, laquelle majoration est différente suivant qu'il s'agit d'un tarif vert, jaune et bleu. La Commission ne dispose à ce stade d'aucune information indiquant que les différences qui existent entre ces majorations et entre les niveaux de tarifs qui en résultent, soient justifiées par la nature ou l'économie du système de tarification. Elle note en revanche que malgré une majoration plus élevée pour les tarifs verts que pour les tarifs jaunes, et plus élevée pour les tarifs jaunes que pour les tarifs bleus, la composante "fourniture" des tarifs de retour est moins élevée pour les tarifs verts que pour les tarifs jaunes, et moins élevée pour les tarifs jaunes que pour les tarifs bleus.
- (69) Dans des conditions de marché, le prix moyen hors charges de réseaux peut varier d'un site de consommation à l'autre. Ces différences sont cependant, en général, moins dues aux différences de quantités d'électricité consommées qu'aux différences de profil de consommation. En effet, l'alimentation en électricité d'un site ayant un volume de consommation donné est d'autant plus coûteuse que cette consommation a lieu en périodes de forte demande sur l'ensemble du système électrique, car il faut au cours de telles périodes faire appel à des moyens de production à coûts élevés⁽¹⁾. Cependant, la Commission note que les différences entre les niveaux de tarifs de retour ne semblent pas se borner à traduire ce phénomène.
- (70) Elle dispose au contraire d'informations qui indiquent que les différences entre les tarifs standards selon le type de site de consommation concerné ne sauraient toutes être justifiées par les différences de coûts associés aux fournitures en question. En particulier, la CRE a indiqué dans son avis du 11 août 2008 sur le projet d'arrêté relatif au prix de vente de l'électricité⁽²⁾ que la "part ruban" des tarifs standards, qui devrait en principe être identique pour tous les tarifs standards, est moins élevée pour les tarifs verts que pour les tarifs jaunes, et moins élevée pour les tarifs jaunes que pour les tarifs bleus. Par construction, ces différences se reflètent dans les tarifs de retour.
- (71) La Commission a par ailleurs pris connaissance des *grilles tarifaires du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché*, qui figurent en annexe de l'arrêté ministériel du 13 août 2007 relatif au prix de l'électricité⁽³⁾. C'est à partir de ces grilles que peut être déterminé le niveau du tarif de retour applicable à un site de consommation donné. Plusieurs grilles différentes sont présentées, selon la puissance de raccordement et l'option choisie (options "base", "effacement jours de pointe"...). Dans chaque grille, est indiqué le montant d'une prime fixe annuelle (en EUR/kilowatt) et une composante de prix pour l'énergie consommée qui dépend de la saison et de l'heure de la journée au cours de laquelle l'énergie est consommée ainsi que de la "version tarifaire", qui reflète le niveau d'utilisation de la puissance souscrite. La Commission relève que pour une même option tarifaire, une même version tarifaire,

(1) La demande globale varie essentiellement en fonction des heures de la journée, des jours de la semaine et des saisons.

(2) JORF n° 189 du 14.8.2008, texte n° 98.

(3) JORF n° 188 du 15.8.2007, p. 13749.

une même heure et une même saison, la composante de prix varie de façon décroissante en fonction de la puissance souscrite alors qu'on s'attendrait à ce qu'elle soit la même pour toutes les puissances. Pour conclure sur ce troisième élément, il semble donc que la variation du niveau des tarifs de retour d'un site de consommation à l'autre ne soit pas entièrement justifiée par la logique générale de couverture des coûts qui sous-tend le système tarifaire, et tende à favoriser d'autant plus un consommateur que celui-ci a un volume de consommation élevé.

- (72) Quatrièmement, enfin, il ressort clairement des informations publiées par la CRE ⁽¹⁾ qu'avant l'entrée en vigueur de l'article n° 166 de la loi n° 2008-776, l'essentiel des volumes livrés dans le cadre du système des tarifs de retour était destiné à environ 3 000 grands sites, soit seulement la moitié des "grands sites" — tels que définis par la CRE — ayant exercé leur éligibilité. Ces sites représentaient néanmoins à eux seuls environ 67 % des volumes consommés par l'ensemble des "grands sites" ayant exercé leur éligibilité. Seuls environ 300 sites moyens ayant exercé leur éligibilité (soit environ 1 % de cette catégorie) et seulement 7 petits sites bénéficiaient du tarif de retour, pour une part tout-à-fait négligeable de la consommation de l'ensemble des sites bénéficiant des tarifs de retour. Or, comme il a été indiqué plus haut, un opérateur économique rationnel est normalement conduit à demander le bénéfice du tarif de retour si et seulement si ce tarif procure un avantage de prix, c'est-à-dire s'il est moins élevé que le prix résultant de son contrat de fourniture, ou dans le cas d'un nouveau contrat, que les prix de marché. La Commission est donc conduite à conclure que l'avantage de prix offert par le système des tarifs de retour ne semble exister que pour certains sites de consommation qui dans leur très grande majorité appartiennent à la catégorie des "grands sites".
- (73) La Commission estime donc que l'avantage procuré par le système des tarifs de retour pour les sites de consommation grands et moyens est sélectif.

3.3. Imputabilité à l'Etat et financement par des ressources d'Etat

- (74) Dans la mesure où le système des tarifs de retour a été institué et est entièrement régi par des dispositions législatives et réglementaires, y compris en ce qui concerne la fixation du niveau des tarifs, il ne fait guère de doutes que cette mesure est imputable à l'Etat quels qu'en soient les bénéficiaires.
- (75) En ce qui concerne l'implication de ressources d'Etat, il convient de noter que l'avantage économique dont

jouissent les consommateurs dont les sites sont alimentés au tarif de retour est financé, au moins pour partie, par le produit des deux contributions mentionnées au point 32 ci-dessus. Les sommes en question sont versées aux fournisseurs et non aux consommateurs concernés. Il existe néanmoins un lien direct entre le versement d'une partie de ces sommes à un fournisseur et l'avantage dont jouissent ceux de ses clients qu'il alimente au tarif de retour. En effet, un fournisseur ne perçoit une compensation que s'il alimente certains consommateurs au tarif de retour et dans une mesure strictement nécessaire à la couverture des coûts liés à cette fourniture.

- (76) Comme la Commission l'a déjà noté dans l'ouverture de 2007, les deux prélèvements mentionnés au point précédent sont des contributions obligatoires imposées par l'Etat et dont le produit est versé auprès d'un organisme désigné par l'Etat, en l'occurrence la Caisse des dépôts et consignations. De plus, le produit de ces contributions doit être utilisé selon des règles exhaustivement établies par la loi et le règlement, qui ne laissent aucune marge de discrétion à la Caisse des dépôts et consignations, afin de bénéficier aux opérateurs définis par la loi et le règlement dans une mesure également déterminée par eux. Au vu de la jurisprudence de la Cour ⁽²⁾, le produit de ces contributions doit donc être considéré comme constitutif de ressources d'Etat.
- (77) Il est vrai que certains fournisseurs alimentant des sites de consommation au tarif de retour ne reçoivent aucune compensation. C'est notamment le cas d'EDF. La Commission estime toutefois que l'avantage dont jouissent ceux de clients de cette entreprise qui sont alimentés au tarif de retour est financé par des ressources d'Etat. En effet, l'avantage en question se traduit pour EDF par une perte de ressources, dans la mesure où elle est contrainte de vendre de l'électricité en-dessous des prix qu'elle aurait obtenus en l'absence de ce dispositif. Or, EDF est une entreprise publique. En effet, à la date du 31 décembre 2007, l'Etat possède 84,8 % de son capital social ⁽³⁾. Il détient par conséquent le contrôle d'EDF. Dans son arrêt *Stardust* ⁽⁴⁾, la Cour avait examiné si les ressources financières d'entreprises contrôlées par l'Etat pouvaient être considérées comme des ressources d'Etat. Il ressort de son analyse que les ressources financières d'entreprises contrôlées par l'Etat doivent être qualifiées de ressources d'Etat dès lors que lesdites ressources restent à la disposition, même temporaire, des autorités nationales compétentes.

⁽²⁾ Voir par exemple le récent arrêt de la Cour du 17.7.2008 dans l'affaire C-206/06, *Essent Netwerk Noord BV c/ Aluminium Delfzijl BV*, points 66 à 75.

⁽³⁾ Information disponible sur le site internet des actionnaires d'EDF, à l'adresse suivante: <http://actionnaires.edf.com/accueil-com-fr/actionnaires/bourse/structure-de-l-actionariat-97163.html> (visité le 9 février 2009).

⁽⁴⁾ Arrêt de la Cour du 16.5.2002 dans l'affaire C-482/99 *France c/ Commission*. Voir en particulier les points 35 à 37.

⁽¹⁾ Voir page 112 du rapport annuel du 9 juillet 2008 de la CRE, publié à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/documents/publications/rapports_annuels (site visité le 9 février 2009)

(78) En application de cette jurisprudence, les ressources d'entreprises publiques, telles que celles d'EDF et de ses filiales, tombent sous le contrôle de l'État et sont donc à la disposition de celui-ci. Il s'agit donc de ressources d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE. En effet, l'État est parfaitement en mesure, par l'exercice de son influence dominante sur de telles entreprises, d'orienter l'utilisation de leurs ressources pour financer, le cas échéant, des avantages spécifiques en faveur d'autres entreprises (voir point 38 de l'arrêt *Star dust*, précité). L'avantage conféré par le système des tarifs de retour à ceux des clients d'EDF qui en bénéficient est donc financé par des ressources d'État et est, pour les raisons déjà exposées ci-dessus, imputable à l'État.

3.4. Distorsions de concurrence et affectation des échanges entre Etats membres

(79) La Commission observe que le système des tarifs de retour est ouvert à tout consommateur d'électricité présent sur le marché libre, sans exclure aucunement ni les secteurs ouverts à la concurrence intra communautaire ni les entreprises actives dans d'autres Etats membres ou susceptibles de l'être. De plus, il ressort d'informations publiées par la CRE⁽¹⁾ que les sites de consommation grands et moyens comprennent notamment de grands sites industriels et d'autres sites exploités par des entreprises. Les tarifs de retour verts et jaunes sont donc accessibles à un nombre important de secteurs d'activité manufacturiers ou de service ouverts à la concurrence intra communautaires. Leurs bénéficiaires actuels ou futurs peuvent être des entreprises impliquées ou susceptibles d'être impliquées dans des échanges commerciaux intra communautaires ou bien encore actives dans d'autres Etats membres ou susceptibles de l'être. Cet élément permet à la Commission de conclure à ce stade que ce système fausse ou à tout le moins menace de fausser la concurrence et affecte les échanges entre les Etats membres.

3.5. Conclusion

(80) A ce stade de son analyse, la Commission conclut que le système des tarifs de retour, dans ses composantes verte et jaune, comporte un élément d'aide d'Etat en faveur des opérateurs économiques qui en bénéficient. Cette conclusion vaut à la fois pour la période antérieure aux modifications adoptées le 4 août 2008 et à la période postérieure à ces modifications.

4. LÉGALITÉ DE L'AIDE

(81) Ni les dispositions instituant le système des tarifs de retour ni l'article 166 de la loi n° 2008-776, qui l'a modifié, n'ont été notifiés à la Commission au sens de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE avant leur mise en

œuvre. Les aides d'Etat en question sont donc des aides illégales au sens de l'article premier, lettre f) du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE⁽²⁾.

5. APPRÉCIATION PRÉLIMINAIRE DE LA COMPATIBILITÉ DE LA MESURE AVEC LE MARCHÉ COMMUN

(82) Le système des tarifs de retour, tel qu'il résulte des modifications introduites par l'article 166 de la loi n° 2008-776, comporte un élément d'aide d'Etat largement similaire à celui que comportait ce système avant les modifications en question. Ces modifications ont en effet consisté à prolonger dans le temps les effets de ce dispositif, à l'ouvrir à des bénéficiaires auquel il était précédemment fermé, et à ne pas permettre à un consommateur qui y a renoncé d'en bénéficier à nouveau. Les principes de fonctionnement essentiels du système des tarifs de retour, le mode de fixation de ces tarifs, l'avantage de prix qu'ils confèrent et leur mode de financement n'ont pas été fondamentalement modifiés. Pour ces raisons, la Commission estime que les doutes qu'elle a exprimés dans l'ouverture de 2007 quant à la compatibilité de l'élément d'aide d'Etat que comportait initialement le système des tarifs de retour avec le marché commun valent également pour l'élément d'aide que comporte ce système tel que modifié par l'article 166 de la loi n° 2008-776. Par souci d'exhaustivité, la Commission reproduit ci-après l'intégralité de son évaluation préliminaire de la compatibilité des aides en question avec le marché commun, telle qu'elle figure dans l'ouverture de 2007.

(83) L'article 87, paragraphe 1, du traité CE comporte un principe général d'interdiction des aides d'Etat dans la Communauté. L'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité CE porte des dérogations à ce principe général. Les dérogations de l'article 87, paragraphe 2, du traité CE, ne semblent pas s'appliquer dans le cas d'espèce. En effet, les aides ne sont pas octroyées aux consommateurs individuels, ne sont pas destinées à remédier aux dommages causés par les calamités naturelles ou par d'autres événements extraordinaires, et ne sont pas octroyées à l'économie de certaines régions de la République fédérale d'Allemagne affectées par la division de l'Allemagne.

(84) Les dérogations prévues à l'article 87, paragraphe 3, lettres a), b) et d), du traité CE ne semblent pas non plus être d'application. En effet, à l'exception de circonstances exceptionnelles qui ne semblent pas réunies dans ce cas, l'article 87, paragraphe 3, lettre a), n'autorise pas d'aides au fonctionnement. De plus, les aides ne sont pas destinées à promouvoir la réalisation d'un projet important d'intérêt européen commun ou à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un Etat membre, ni destinées à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine.

⁽¹⁾ Voir par exemple l'*Observatoire des marchés de l'électricité et du gaz – troisième trimestre 2008* de la CRE, page 7, disponible à l'adresse suivante: http://www.cre.fr/fr/marches/observatoire_des_marches (site visité le 9 février 2009)

⁽²⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1. L'article 93 du traité CE porte désormais le numéro 88.

(85) L'article 87, paragraphe 3, lettre c), du traité CE, prévoit la possibilité d'autoriser des aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. La Commission a publié plusieurs lignes directrices et communications destinées à expliquer comment elle appliquerait les dispositions de cet article du traité. A ce stade de son analyse, il semble que les aides en cause ne puissent être autorisées à la lumière d'aucun de ces documents.

6. APPRÉCIATION PRÉLIMINAIRE DE LA MESURE AU REGARD DES RÈGLES APPLICABLES AUX SERVICES D'INTÉRÊT ÉCONOMIQUE GÉNÉRAL

(86) Dans l'ouverture de 2007, la Commission avait analysé dans quelle mesure les dispositions de l'article 86, paragraphe 2, pourraient s'appliquer aux éléments d'aide d'État que comporte le système des tarifs de retour. Pour les raisons mentionnées au point 82 ci-dessus, la Commission considère que cette analyse vaut aussi pour les éléments d'aide d'État que comporte ce système tel que modifié par l'article n° 166 de la loi n° 2008-776. Par souci d'exhaustivité, la Commission reproduit ci-après l'essentiel de cette analyse.

(87) En l'absence de possibilité de déclarer l'aide compatible avec le marché commun en application des dispositions de l'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité CE, la Commission a analysé dans quelle mesure les dispositions de l'article 86, paragraphe 2, pourraient s'appliquer.

(88) Le traité CE autorise une dérogation à certaines de ses règles, sous certaines conditions, pour la mise en œuvre de Services d'Intérêt Économique Général (ci-après "SIEG"). La base juridique pour cette dérogation peut être soit les critères définis par la Cour dans l'arrêt *Altmark*⁽¹⁾, soit l'utilisation directe des dispositions de l'article 86, paragraphe 2, du traité CE. Lorsque les critères de l'arrêt *Altmark* sont remplis, la mesure échappe à la qualification d'aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE.

(89) La condition préliminaire pour que l'une de ces deux bases légales s'applique est que la mesure concernée vise l'accomplissement d'un SIEG. Les États membres jouissent d'une grande marge de discrétion pour la définition de ce qu'ils considèrent comme des SIEG. Cependant, dans certains secteurs, cette discrétion est encadrée par la législation communautaire.

(90) A ce stade de son analyse, la Commission estime que cela est le cas dans le secteur de l'électricité. La directive 2003/54/CE organise le marché intérieur de l'électricité.

Son article 3 fixe les règles applicables aux obligations de service public (qui sont un autre nom pour les SIEG). Le paragraphe 3 de cet article dispose que "Les États membres veillent à ce que tous les clients résidentiels et, lorsqu'ils le jugent approprié, les petites entreprises (à savoir les entreprises employant moins de 50 personnes et ayant un chiffre d'affaire annuel ou un bilan qui n'excède pas 10 millions d'EUR) bénéficient du service universel, c'est-à-dire du droit d'être approvisionnés, sur leur territoire, en électricité d'une qualité bien définie, et ce à des prix raisonnables, aisément et clairement comparables et transparents".

(91) Les dispositions susmentionnées définissent le périmètre possible du service universel concernant la fourniture d'électricité. Ce périmètre contient l'approvisionnement des clients résidentiels et, lorsque l'État membre le juge approprié, des petites entreprises. Il exclut les entreprises qui ne sont pas des petites entreprises, c'est-à-dire les entreprises moyennes et grandes.

(92) Par ailleurs, le paragraphe 2 de l'article 3 de la directive précitée dispose pour sa part que "en tenant pleinement compte des dispositions pertinentes du traité, en particulier de son article 86, les États membres peuvent imposer aux entreprises du secteur de l'électricité, dans l'intérêt économique général, des obligations de service public qui peuvent porter sur la sécurité, y compris la sécurité d'approvisionnement, la régularité, la qualité et le prix de la fourniture, ainsi que la protection de l'environnement, y compris l'efficacité énergétique et la protection du climat. Ces obligations sont clairement définies, transparentes, non discriminatoires et contrôlables et garantissent aux entreprises d'électricité de l'Union européenne un égal accès aux consommateurs nationaux".

(93) La Commission note que ce paragraphe permet, entre autres objectifs, l'imposition d'obligations de service public dans l'intérêt économique général qui peuvent porter sur le prix de la fourniture. Elle note que les tarifs de retour constituent des obligations imposées aux entreprises d'électricité qui portent sur le prix de la fourniture, et qui sont notamment clairement définies et contrôlables. Toutefois, compte tenu notamment du fait que cette obligation n'est pas limitée à des circonstances particulières, la Commission ne peut conclure à ce stade qu'elle n'excède pas ce qui est nécessaire pour garantir l'accomplissement de l'éventuelle mission de service public confiée aux entreprises d'électricité, et pour ne pas affecter les échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun dans un système où le jeu de la concurrence devrait en principe entraîner la fixation de prix compétitifs — comme le prévoit l'article 86 du traité CE.

(94) La Commission doit donc à ce stade de l'analyse formuler des doutes sur le fait que les aides puissent bénéficier des dérogations prévues par le traité CE pour l'accomplissement de SIEG, notamment pour ce qui concerne les entreprises qui ne sont pas des petites entreprises.

⁽¹⁾ Arrêt de la Cour du 24.7.2003 dans l'affaire C-280/00, *Altmark Trans et Regierungspräsidentium Magdeburg*.

- (95) La Commission ajoute que le présent examen porte sur des mesures d'aides d'Etat octroyées en faveur des consommateurs finals d'électricité qui sont des entreprises. Le fait que les entreprises du secteur de l'électricité puissent être considérées comme chargées de la gestion d'un authentique SIEG dans le cadre du système des tarifs de retour est en principe sans incidence sur l'existence d'une aide d'Etat en faveur des consommateurs finals non résidentiels et sur la compatibilité de cette aide avec le marché commun. Par ailleurs, la Commission note que l'achat et la consommation d'électricité à un prix fixé par l'Etat ne sauraient être considérés comme formant un authentique SIEG. Par conséquent, les entreprises consommatrices d'électricité qui bénéficient du tarif de retour ne sauraient de ce seul fait être considérées comme les gestionnaires d'un authentique SIEG et l'aide qu'elles reçoivent à travers les tarifs de retour ne saurait s'analyser au regard de l'arrêt *Altmark* ou de l'article 86, paragraphe 2, du traité CE.
- 7. CONCLUSION**
- (96) Au vu de ce qui précède, la Commission estime à ce stade de son analyse que le système des tarifs de retour, tel que modifié par l'article 166 de la loi n° 2008-776, comporte dans ses composantes verte et jaune une aide d'Etat en faveur des consommateurs finals non résidentiels qui en bénéficient, et qui ne sont pas des petites entreprises. La Commission note que les raisons qui l'amènent à cette conclusion valent également pour le système des tarifs de retour tel qu'il s'appliquait avant la modification en question.
- (97) De plus, la Commission a des doutes quant à la compatibilité avec le marché commun des tarifs de retour dans leurs composantes jaune et verte tels qu'ils résultent des modifications introduites par l'article 166 de la loi n° 2008-776 et pour ce qui concerne leur application aux clients non résidentiels qui ne sont pas des petites entreprises.
- (98) Par conséquent, conformément à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.
- (99) La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.
- (100) Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également l'autorité de surveillance de l'AELE en lui envoyant une copie de la présente et lui communiquera les références de publication du résumé susmentionné au *Journal officiel de l'Union européenne*. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans un délai d'un mois à compter de la date de cette publication."
-

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5484 – SGL Carbon/Brembo/BCBS/JV)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2009/C 96/09)

1. W dniu 17 kwietnia 2009 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa SGL Carbon SE („SGL Carbon”, Niemcy) oraz Brembo S.p.A. („Brembo”, Włochy), kontrolowane przez przedsiębiorstwo Nuova Fourb S.r.l. („Nuova Fourb”, Włochy), przejmują w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Brembo Ceramic Brake Systems S.p.A. („BCBS”, Włochy) w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa SGL Carbon SE: produkcja wyrobów węglowych,
- w przypadku przedsiębiorstwa Brembo S.p.A.: produkcja systemów hamulcowych dla samochodów osobowych, motocykli, pojazdów użytkowych i samochodów wyścigowych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5484 – SGL Carbon/Brembo/BCBS/JV, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussels

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Komunikat rządu francuskiego wydany w związku z dyrektywą 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów ⁽¹⁾

Zawiadomienie dotyczące wniosku o koncesję na wydobywanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwaną „zezwoleciem Chevry”

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 96/10)

Wnioskiem z dnia 12 grudnia 2008 r. spółka Poros S.A.S, z siedzibą we Francji pod adresem 145, rue Michel Carré, 95100 Argenteuil, wystąpiła o zezwolenie na okres pięciu lat na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleciem Chevry”, na powierzchni ok. 395 km² obejmującej część departamentów Seine-Saint-Denis, Val de Marne i Essonne.

Obszar, którego dotyczy wspomniane zezwolenie, wyznaczają południki i równoleżniki łączące kolejno punkty, których współrzędne geograficzne określono poniżej, przy czym południkiem początkowym jest południk biegnący przez Paryż.

Wierzchołki	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna
A	0,20 ° E	54,40 ° N
B	0,40 ° E	54,40 ° N
C	0,40 ° E	54,10 ° N
D	0,20 ° E	54,10 ° N

Składanie wniosków i kryteria udzielenia koncesji

Podmioty składające wniosek pierwotny oraz podmioty składające wnioski konkurencyjne muszą spełniać warunki określone w art. 4 i 5 dekretu nr 2006-648 z dnia 2 czerwca 2006 r. dotyczącego zezwoleń na wydobywanie i składowanie podziemne (*Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej* z dnia 3 czerwca 2006 r.).

Zainteresowane przedsiębiorstwa mogą przedłożyć konkurencyjne wnioski w terminie dziewięćdziesięciu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, zgodnie z zasadami streszczonymi w „Zawiadomieniu dotyczącym uzyskiwania zezwoleń na wydobywanie węglowodorów we Francji”, opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 374 z dnia 30 grudnia 1994 r., s. 11, i ustanowionymi dekretem nr 2006-648 dotyczącym zezwoleń na wydobywanie i składowanie podziemne. Konkurencyjne wnioski należy kierować do ministra odpowiedzialnego za górnictwo na podany poniżej adres.

Decyzje dotyczące wniosku początkowego i wniosków konkurencyjnych podlegają kryteriom udzielania zezwoleń na wydobywanie określonym w art. 6 wspomnianego dekretu i zostaną podjęte najpóźniej do dnia 12 grudnia 2010 r.

Warunki i wymagania dotyczące prowadzenia działalności i jej zaprzestania

Wnioskodawcy są proszeni o zapoznanie się z treścią art. 79 i 79.1 kodeksu górniczego oraz z dekretem nr 2006-649 z dnia 2 czerwca 2006 r. w sprawie prac wydobywczych, robót związanych ze składowaniem podziemnym oraz urzędu nadzoru kopalń i składowania podziemnego (*Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej* z dnia 3 czerwca 2006 r.).

Wszelkie dodatkowe informacje można uzyskać w Ministerstwie ds. Ekologii, Zrównoważonego Rozwoju i Gospodarki Przestrzennej – Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables (Direction générale de l'énergie et climat, Direction de l'énergie, Sous-direction de la Sécurité d'Approvisionnement et des Nouveaux Produits Énergétiques, Bureau exploration production des hydrocarbures), 41, boulevard Vincent Auriol, 75703 Paris Cedex 13, FRANCE (tel.: (33) 144 97 32 02 faks: (33) 153 94 14 40).

Teksty wyżej wymienionych przepisów ustawowych i wykonawczych są dostępne na stronie internetowej Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, str.3.

Komunikat rządu francuskiego wydany w związku z dyrektywą 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów⁽¹⁾

Zawiadomienie dotyczące wniosku o wyłączne zezwolenie na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleciem Obernai”

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 96/11)

Wnioskiem z dnia 18 grudnia 2008 r. spółka Thermopyles SAS, z siedzibą pod adresem 50, rue du Midi, 94300 Vincennes (Francja) wystąpiła o zezwolenie na okres pięciu lat na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleciem Obernai”, na powierzchni ok. 133 km² obejmującej część departamentu Bas Rhin.

Obszar, którego dotyczy wspomniane zezwolenie, wyznaczają południki i równoleżniki łączące kolejno punkty, których współrzędne geograficzne określono poniżej, przy czym południkiem początkowym jest południk biegnący przez Paryż.

Wierzchołki	Długość geograficzna	Szerokość geograficzna
A	5,90 ° E	53,90 ° N
B	5,70 ° E	53,90 ° N
C	5,70 ° E	53,80 ° N
D	5,90 ° E	53,80 ° N

Składanie wniosków i kryteria udzielenia zezwolenia

Podmioty składające wniosek pierwotny oraz podmioty składające wnioski konkurencyjne muszą spełniać warunki określone w art. 4 i 5 dekretu nr 2006-648 z dnia 2 czerwca 2006 r. dotyczącego zezwoleń na wydobywanie i składowanie podziemne (*Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej* z dnia 3 czerwca 2006 r.).

Zainteresowane przedsiębiorstwa mogą przedłożyć konkurencyjne wnioski w terminie dziewięćdziesięciu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, zgodnie z zasadami streszczonymi w „Zawiadomieniu dotyczącym uzyskiwania zezwoleń na wydobywanie węglowodorów we Francji”, opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 374 z dnia 30 grudnia 1994 r., s. 11, i ustanowionymi dekretem nr 2006-648 dotyczącym zezwoleń na wydobywanie i składowanie podziemne. Konkurencyjne wnioski należy kierować do ministra odpowiedzialnego za przemysł wydobywczy, na podany poniżej adres.

Decyzje dotyczące wniosku pierwotnego i wniosków konkurencyjnych podlegają kryteriom udzielania zezwoleń na wydobywanie, określonym w art. 6 wspomnianego dekretu i są podejmowane najpóźniej do dnia 19 grudnia 2010 r.

Warunki i wymagania dotyczące prowadzenia i zaprzestania działalności

Zainteresowane podmioty gospodarcze proszone są o zapoznanie się z treścią art. 79 i 79.1 kodeksu górniczego oraz z dekretem nr 2006-649 z dnia 2 czerwca 2006 r. w sprawie rozpoczęcia prac wydobywczych, robót związanych ze składowaniem podziemnym oraz urzędu nadzoru kopalń i składowania podziemnego (*Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej* z dnia 3 czerwca 2006 r.).

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3.

Wszelkie dodatkowe informacje można uzyskać w Ministerstwie ds. Ekologii, Zrównoważonego Rozwoju i Gospodarki Przestrzennej – Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables (Direction générale de l'énergie et climat, Direction de l'énergie, Sous-direction de la Sécurité d'Approvisionnement et des Nouveaux Produits Energétiques, Bureau exploration production des hydrocarbures), 41, boulevard Vincent Auriol, Paris Cedex 13 FRANCE (tel.: (33) 197 23 02, faks: (33) 153 94 14 40).

Wymienione wyżej przepisy ustawowe i wykonawcze są dostępne na stronie internetowej Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

Komunikat rządu francuskiego wydany w związku z dyrektywą 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów ⁽¹⁾

Zawiadomienie dotyczące wniosku o wyłączne zezwolenie na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleciem Coulommiers”

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 96/12)

Wnioskiem z dnia 6 listopada 2008 r. spółka Toreador Energy France, z siedzibą pod adresem 9, rue Scribe 75009 Paris (Francja) wystąpiła o zezwolenie na okres pięciu lat na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleciem Coulommiers”, na powierzchni ok. 329 km² obejmującej część departamentu Seine et Marne.

Obszar, którego dotyczy wspomniane zezwolenie, wyznaczają południki i równoleżniki łączące kolejno punkty, których współrzędne geograficzne w stopniach określono poniżej (NTF, południk Paryża):

Wierzchołki	Długość Geograficzna (wschodnia)	Szerokość Geograficzna (północna)
A	0,70	54,40
B	0,80	54,40
C	0,80	54,30
D	1,10	54,30
E	1,10	54,20
F	0,92	54,20
G	0,92	54,21
H	0,90	54,21
I	0,90	54,22
J	0,81	54,22
K	0,81	54,20
L	0,70	54,20
M	0,70	54,33
N	0,71	54,33
O	0,71	54,34
P	0,73	54,34
Q	0,73	54,35
R	0,74	54,35
S	0,74	54,37
	0,70	54,37

Składanie wniosków i kryteria udzielenia koncesji

Podmioty składające wniosek pierwotny oraz podmioty składające wnioski konkurencyjne muszą spełniać warunki określone w art. 4 i 5 dekretu nr 2006-648 z dnia 2 czerwca 2006 r. dotyczącego zezwoleń na wydobywanie i składowanie podziemne (*Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej* z dnia 3 czerwca 2006 r.).

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 3.

Zainteresowane przedsiębiorstwa mogą składać konkurencyjne wnioski w terminie dziewięćdziesięciu dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia, zgodnie z zasadami streszczonymi w „Zawiadomieniu dotyczącym uzyskiwania zezwoleń na wydobywanie węglowodorów we Francji”, opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 374 z dnia 30 grudnia 1994 r., s. 11, i ustanowionymi dekretem nr 2006-648 dotyczącym zezwoleń na wydobycie i składowanie podziemne. Konkurencyjne wnioski należy kierować do ministra odpowiedzialnego za górnictwo na podany poniżej adres.

Decyzje dotyczące wniosku pierwotnego i wniosków konkurencyjnych podlegają kryteriom udzielania zezwoleń na wydobycie określonym w art. 6 wspomnianego dekretu i zostaną podjęte najpóźniej do dnia 6 listopada 2010 r.

Warunki i wymagania dotyczące prowadzenia działalności i jej zaprzestania

Wnioskodawcy są proszeni o zapoznanie się z treścią art. 79 i 79.1 kodeksu górniczego oraz z treścią dekretu nr 2006-649 z dnia 2 czerwca 2006 r. w sprawie prac wydobywczych, robót związanych ze składowaniem podziemnym oraz urzędu nadzoru kopalń i składowania podziemnego (*Dziennik Urzędowy Republiki Francuskiej* z dnia 3 czerwca 2006 r.).

Wszelkie dodatkowe informacje można uzyskać w Ministerstwie ds. Ekologii, Zrównoważonego Rozwoju i Gospodarki Przestrzennej – Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables (Direction générale de l'énergie et climat, Direction de l'énergie, Sous-direction de la Sécurité d'Approvisionnement et des Nouveaux Produits Energétiques, Bureau exploration production des hydrocarbures), 41, boulevard Vincent Auriol, Paris Cedex 13, FRANCE (tel.: (33) 153 94 14 81 faks: (33) 153 94 14 40).

Teksty wyżej wymienionych przepisów ustawowych i wykonawczych są dostępne na stronie internetowej Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

INNE AKTY

KOMISJA

Zawiadomienie dla osoby umieszczonej w wykazie, o którym mowa w art. 2, 3 oraz 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 344/2009

(2009/C 96/13)

1. We wspólnym stanowisku 2002/402/WPZiB ⁽¹⁾ wzywa się Wspólnotę do zamrożenia funduszy oraz innych zasobów gospodarczych Osamy bin Ladena, członków organizacji Al-Kaida i talibów oraz innych osób fizycznych, grup, przedsiębiorstw i podmiotów z nimi powiązanych, wymienionych w wykazie sporządzonym zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1267 (1999) i 1333 (2000) i systematycznie aktualizowanym przez komitet ONZ powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1267 (1999).

Wykaz sporządzony przez komitet ONZ obejmuje:

- Al-Kaidę, talibów oraz Osamę bin Ladena;
- osoby fizyczne i prawne, podmioty, jednostki i grupy związane z Al-Kaidą, talibami i Osamą bin Ladenem; oraz
- osoby prawne, podmioty i organy będące własnością lub pozostające pod kontrolą jakiejkolwiek z tych powiązanych osób, podmiotów lub grup, względnie w jakikolwiek inny sposób je wspierające.

Działania lub czynności wskazujące na to, że dana osoba, grupa, przedsiębiorstwo lub podmiot są „związane” z Al-Kaidą, Osamą bin Ladenem lub talibami, obejmują:

- a) udział w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub wykonywaniu działań lub czynności przez Al-Kaidę, talibów lub Osamę bin Ladena bądź jakąkolwiek komórkę, grupę powiązaną, wyodrębnioną lub pochodną, czy też dokonywanie tego wspólnie z nimi, pod ich nazwą, w ich imieniu lub w celu udzielenia im wsparcia;
- b) dostarczanie którejkolwiek z wymienionych osób lub grup broni i podobnych materiałów, ich sprzedaż lub przekazywanie;
- c) dokonywanie rekrutacji na rzecz którejkolwiek z wymienionych osób lub grup; lub
- d) wspieranie działań lub czynności którejkolwiek z wymienionych osób lub grup w inny sposób.

2. W dniu 15 kwietnia 2009 r. Komitet ONZ zdecydował o wpisaniu jednej osoby fizycznej do właściwego wykazu. Zainteresowana osoba fizyczna może w każdym momencie złożyć w Komitecie ONZ wniosek o ponowną weryfikację decyzji o wpisaniu jej do wymienionego wyżej wykazu ONZ wraz z dokumentami uzupełniającymi. Taki wniosek należy przesłać na poniższy adres biura ONZ odpowiedzialnego za skreślanie z wykazu:

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002 r., s. 4. Wspólne stanowisko zmienione ostatnio wspólnym stanowiskiem 2003/140/WPZiB (Dz.U. L 53 z 28.2.2003, s. 62)

United Nations - Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
United States of America

Więcej informacji można znaleźć na stronie: <http://www.un.org/sc/committees/1267/delisting.shtml>.

3. W następstwie decyzji ONZ wymienionej w ust. 2 Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 344/2009⁽¹⁾, które zmienia załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami⁽²⁾, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 881/2002.

Do osoby fizycznej, której dotyczy powyższe, mają w związku z tym zastosowanie następujące środki zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 881/2002:

- (1) zamrożenie wszystkich należących do niej funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, będących jej własnością lub znajdujących się w jej posiadaniu, a także zakaz udostępniania jej lub na jej rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, funduszy lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych (art. 2 i 2a⁽³⁾); oraz
- (2) zakaz bezpośredniego lub pośredniego udzielania, sprzedaży lub świadczenia doradztwa technicznego, pomocy lub szkoleń związanych z działalnością wojskową (art. 3).

4. Osoba fizyczna, której dotyczy wykaz zmieniony na mocy rozporządzenia (WE) nr 344/2009, może zwrócić się do Komisji z wnioskiem o uzasadnienie umieszczenia jej nazwiska w wykazie. Taki wniosek należy przesyłać na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Stosunków Zewnętrznych Komisji Europejskiej:

European Commission
DG External Relations
Attn. Unit A2 (CHAR12/45)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Zwraca się uwagę zainteresowanej osoby fizycznej na fakt, że istnieje możliwość zaskarżenia rozporządzenia (344/2009 do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich, zgodnie z przepisami zawartymi w art. 230 ust. 4 oraz ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

6. Dane osobowe osoby fizycznej, której dotyczy wykaz zmieniony na mocy rozporządzenia 344/2009, będą przetwarzane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁴⁾. Wszelkie wnioski np. z prośbą o dodatkowe informacje lub niezbędne dla skorzystania z praw przysługujących na mocy rozporządzenia nr 45/2001 (np. dostęp do danych osobowych lub ich korygowanie) należy przesyłać do Komisji, na adres wymieniony w punkcie 4 powyżej.

7. Dla zachowania należytego porządku zwraca się uwagę osoby fizycznej, wymienionej w wykazie stanowiącym załącznik I, że istnieje możliwość zwrócenia się z wnioskiem do właściwych władz odpowiedniego państwa członkowskiego (państw członkowskich), zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 881/2002, w celu uzyskania zezwolenia na wykorzystanie zamrożonych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych na podstawowe potrzeby lub szczególne płatności zgodnie z art. 2a tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 105, 25.4.2009, r., s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

⁽³⁾ Art. 2a został umieszczony na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 561/2003 (Dz.U. L 82 z 29.3.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

2009/C 96/12	Komunikat rządu francuskiego wydany w związku z dyrektywą 94/22/WE Parlamentu Europejskiego w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów <i>Zawiadomienie dotyczące wniosku o wyłączone zezwolenie na poszukiwanie węglowodorów płynnych lub gazowych, zwane „zezwoleniem Coulommiers”</i> ⁽¹⁾	38
--------------	---	----

INNE AKTY

Komisja

2009/C 96/13	Zawiadomienie dla osoby umieszczonej w wykazie, o którym mowa w art. 2, 3 oraz 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 344/2009	40
--------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>